Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA SOCIALISTĂ

Anul VII
Nr. 17 (325)
joi
24 aprilie
1969
8 pagini - 1 leu

ORGAN AL CONSILIULUI SUPERIOR AL AGRICULTURII ȘI AL UNIUNII NAȚIONALE A COOPERATIVELOR AGRICOLE DE PRODUCȚIE

Campania agricolă solicită lucrătorilor de pe ogoare:

EFORT SPORIT, MAXIMĂ OPERATIVITATE, TEMEINIC SPIRIT ORGANIZATORIC

Condițiile atmosferice din săptămîna trecută au îngreunat mult desfășurarea lucrărilor agricole în mai toate județele țării. Așa cum a rezultat din datele prezentate la ultima teleconferință a Consiliului Superior al Agriculturii, pînă la 20 aprilie, în întreaga țară au fost semănate 1 444 750 de hectare cu diferite culturi, întreprinderile agricole de stat realizînd pînă la data amintită 37 la sută dn planul însămînțărilor de primăvară, iar cooperativele agricole — 30 la sută.

Este cît se poate de evident că, raportat la timpul la care ne găsim, stadiul general al însămînțărilor de primăvară se prezintă necorespunzător. Îngrijorătoare rămîneri în urmă se constată chiar la unele culturi ale căror epoci considerate ca optime pentru semănat au trecut sau sînt pe sfîrșite. La sfeclă de zahăr, de exemplu, la sfîrșitul săptămînii trecute mai era de însămînțat circa 24 la sută din suprafața afectată culturii, întîrzieri mari existînd îndeosebi în județele Covasna și Harghita, care însămînțaseră doar 41 și respectiv 53 la sută din suprafață și în Suceava, Vaslui, Neamț, Iași și Bacău, unde realizările erau cuprinse abia între 3 și 20 la sută. La cultura florii-soarelui, deși se însămînțaseră, pînă la 20 aprilie, 91 la sută din suprafețele prevăzute, trebuie menționat totuși că, alături de județe unde lucrarea a fost terminată (Caraș-Severin, Mehedinți) sau e pe sfîrșite (Constanța, Buzău, Tulcea, Timiș, Teleorman, Ilfov, Dolj etc) sînt altele mult rămase în urmă.

Se cuvine să precizăm că nu peste tot cauza întîrzierilor trebuie pusă exclusiv pe seama stării vremii. Pe alocuri, la baza rămînerilor în urmă a stat și slaba organizare a muncii. Dovadă: decalajul mare care există în cadrul unor județe între rezultatele obținute de întreprinderile agricole de stat și cooperativele agricole. În județul Iași, de pildă, în vreme ce I.A.S.-urile semănaseră 60 la sută din suprafețele prevăzute, în cooperativele agricole însămînțarea florii-soarelui se efectuase doar pe... 12 la sută. Un decalaj de mai bine de 40 de procente desparte rezultatele I.A.S.-urilor de cele ale cooperativelor și în județul Vaslui.

Puțin, pentru etapa în care ne aflăm, reprezintă și cele 39 de procente la I.A.S. și 30 la cooperativele agricole care oglindesc realizările la plantatul cartofilor. Și aici, alături de județe unde lucrarea se apropie de sfîrșit — Hunedoara, Satu Mare, Prahova, Teleorman, Arad, Alba etc. — există altele, și nu dintre cele cu o pondere mică în cultivarea acestei plante (Covasna, Harghita, Cluj, Brașov, Sălaj, Sibiu) în cuprinsul cărora plantatul este rămas în urmă, iar în județele din Moldova practic lucrarea este abia la început. Vorbind de plantatul cartofilor, trebuie să semnalăm, ca și în numărul precedent al revistei noastre de altfel, neglijența de care dau dovadă unele unități agricole, care nici pînă la ora actuală nu au ridicat de la Agrosem materialul de sămînță.

Porumbul, cultura cu ponderea cea mai mare în planul însămînțărilor de primăvară, fusese semănat pînă la data amintită pe circa 277 000 de hectare, suprafețe mai mari realizîndu-se în județele Teleorman, Dolj, Ilfov, Constanța, Timiș și Olt. Avînd în vedere că și această lucrare este întîrziată, așa cum s-a precizat la teleconferință, este nevoie ca în aceste zile să se treacă, în toate județele și cu toate forțele, la efectuarea ei.

Paralel cu intensificarea ritmului la semănatul porumbului va trebui ca, în următoarele zile, să fie încheiate însămînțarea și plantatul culturilor de sfeclă de zahăr, floarea-soarelui și cartof. De asemenea, impulsionate să fie lucrările în legumicultură și viti-pomicultură. Este vorba îndeosebi de repicatul în răsadnițe și plantatul în solarii, operații întîrziate în majoritatea județelor, precum și de plantatul pomilor și al viței de vie, lucrare care în județele Olt, Bacău, Neamț, Vîlcea, Vaslui etc. trenează.

Se înțelege că într-o asemenea situație, cînd numeroase lucrări agricole se suprapun, cerîndu-și fiecare dintre ele dreptul la întîietate, lucrătorilor de pe ogoare li se solicită nu numai un grad sporit de efort, ci și o maximă operativitate, discernămînt în alegerea soluțiilor și un temeinic spirit organizatoric. Înzecindu-ne puterile, să folosim cît mai chibzuit cu putință fiecare minut bun de lucru, să utilizăm în mod rațional mijloacele și forța de muncă, în așa fel încît rămînerile în urmă cauzate de starea vremii să fie grabnic recuperate, în condițiile executării unor lucrări de cea mai bună calitate.

ÎN BAZINUL HIDROGRAFIC AL JIJIEI

Viața de vie cucerește noi terenuri

Bazinul hidrografic al Jijiei cuprinde suprafețe întinse, în pantă, supuse eroziunii, aflate în diferite stadii de salinizare. Pentru valorificarea superioară a unor astfel de terenuri s-a întocmit un studiu amănunțit în vederea extinderii cultivării viței de vie, în masive mari, în diferite puncte ale zonei amintite. În acest scop s-a luat în studiu versantul stîng al Jijiei, între cooperativele agricole de producție Trușești și Hlipiceni, pe o lungime de 20 km, și pe o suprafață de 1 554 ha. În cadrul acestui perimetru ameliorativ, producțiile medii pe 5 ani, au atins 400-500 kg/ha porumb boabe și 450 kg/ha floarea-soarelui. Deoarece terenul de pe versantul respectiv avea foarte multe săruri nocive, reprezentate prin cloruri și sulfați, peste limitele admisibile, o parte din solurile salinifere și cernoziomurile zlotoase aflate în diferite stadii de salinizare au fost excluse de la plantat, rămînînd, în final, circa 936 ha la 7 unități agricole socialiste.

Cercetările privind toleranța viței de vie la salinitate au fost îmbunătățite prin organizarea de studii și experimentări pe suprafețe amenajate și plantate în cadrul unor cooperative agricole de producție. Observațiile sistematice și rezultatele obținute au permis mărirea limitei de accesibilitate a viței de vie de la 1 mg cloruri la 100 gr sol, la 4 mg pe solurile salinizate, cu textură luto-argiloasă. Acest fapt are o importanță deosebită, deoarece permite valorificarea superioară a multor mii de hectare erodate și salinizate din bazinul hidrografic al Jijiei.

Studiile economice întreprinse au scos în evidență că pentru vii se recomandă suprafețe minime de 30-50 ha care să fie repartizate la cîte o brigadă.

Organizarea interioară a masivelor prin amplasarea potecilor și a drumurilor, precum și plantarea viței de vie pe soiuri, pe suprafețe compacte, au dus la rezultate care au depășit chiar așteptările noastre. Producțiile de struguri obținute și calitatea acestora au confirmat justețea măsurilor întreprinse. Dacă pe terenurile în pantă, erodate și sărăturate, de la cooperativa agricolă din Buimăceni, de pildă, înainte de amenajare și plantare cu viță de vie, se realiza pe terenurile folosite ca pășune degradată o producție ce echivala cu 161 lei/ha, iar pe cele arabile 987 lei/ha, după intrarea pe rod a viei, în anul 1968, s-a obținut o producție globală la hectar în valoare de 25 160 de lei, din care venitul net a reprezentat 16 100 de lei. În condiții asemănătoare de climă și sol, la cooperativa agricolă din Albești s-a obținut o producție de 8 722 kg de struguri la ha, care au adus un venit la ha de 43 348 de lei; cu alte cuvinte, realizări situate la nivelul unităților viticole cu tradiție. Recuperarea investițiilor s-a realizat în 4—5 ani de la înființarea plantației de viță de vie, față de 8—9 ani prevăzuți în proiectul de execuție.

La cooperativa agricolă din Draxini, pe dealul Ghizuini, unde din cauza eroziunii și a sărăturilor nu creștea nici iarba, datorită aplicării măsurilor prevăzute în proiectul de execuție, în anul al treilea (1968), cînd via a intrat parțial pe rod, s-a obținut un venit de 10 800 de lei/ha. Cantitatea de zahăr din strugurii obținuți a fost de 256 gr/kg, fapt ce ne obligă să intensificăm eforturile pentru valorificarea de noi suprafețe prin plantare cu viță de vie. Valoarea producției realizată în 1968 reprezintă 60,1 la sută din cea a investiției de pînă acum; există toate șansele ca în acest an să se realizeze, pe lîngă recuperarea investiției, și un venit net la hectar de cel puțin 10 000 de lei.

Acestea sînt cîteva exemple care ilustrează eforturile făcute pînă acum în bazinul hidrografic al Jijiei pentru valorificarea superioară a terenurilor în pantă. Trebuie adăugat, de asemenea, că prin lucrările de terasare se reali-

Ing. Teodor NITU
directorul D.I.F.O.T. Suceava

(Continuare în pag. a 3-a)

100 de lucrători din I.M.A. răspund la întrebarea:

CUM ACȚIONEAZĂ GESTIUNEA ECONOMICĂ PROPRIE

ANCHETĂ ECONOMICA

Creșterea eficienței activității productive este o necesitate cerută de dezvoltarea și modernizarea economiei noastre naționale. În raportul la Conferința Națională a partidului, subliniind că **întreprinderea reprezintă unitatea de bază a întregii economii naționale**, tovarășul Nicolae Ceaușescu arăta: **„Pentru a-și putea îndeplini în cele mai bune condiții sarcinile ce le revin, întreprinderile — funcționînd pe baza gestiunii economice proprii — vor trebui să se bucure de mai multă atenție, de atribuții și drepturi sporite, să dispună de mijloace materiale și financiare necesare realizării creșterii și perfecționării continue a producției de bunuri materiale“.** Extinderea, în a doua jumătate a anului trecut, a gestiunii economice proprii în toate unitățile de mecanizare a agriculturii din țară a permis acestora să obțină rezultate bune. Ancheta noastră, la care au luat parte peste 100 de specialiști, economiști și alte cadre din I.M.A. urmărește să pună în evidență modul în care au fost obținute aceste realizări.

Ce ascund rezultatele generale

Aplicată în mod experimental cu aproape doi ani în urmă în șase întreprinderi pentru mecanizarea agriculturii, gestiunea

Anchetă realizată de
Constantin STĂNESCU

(Continuare în pag. a 5-a)

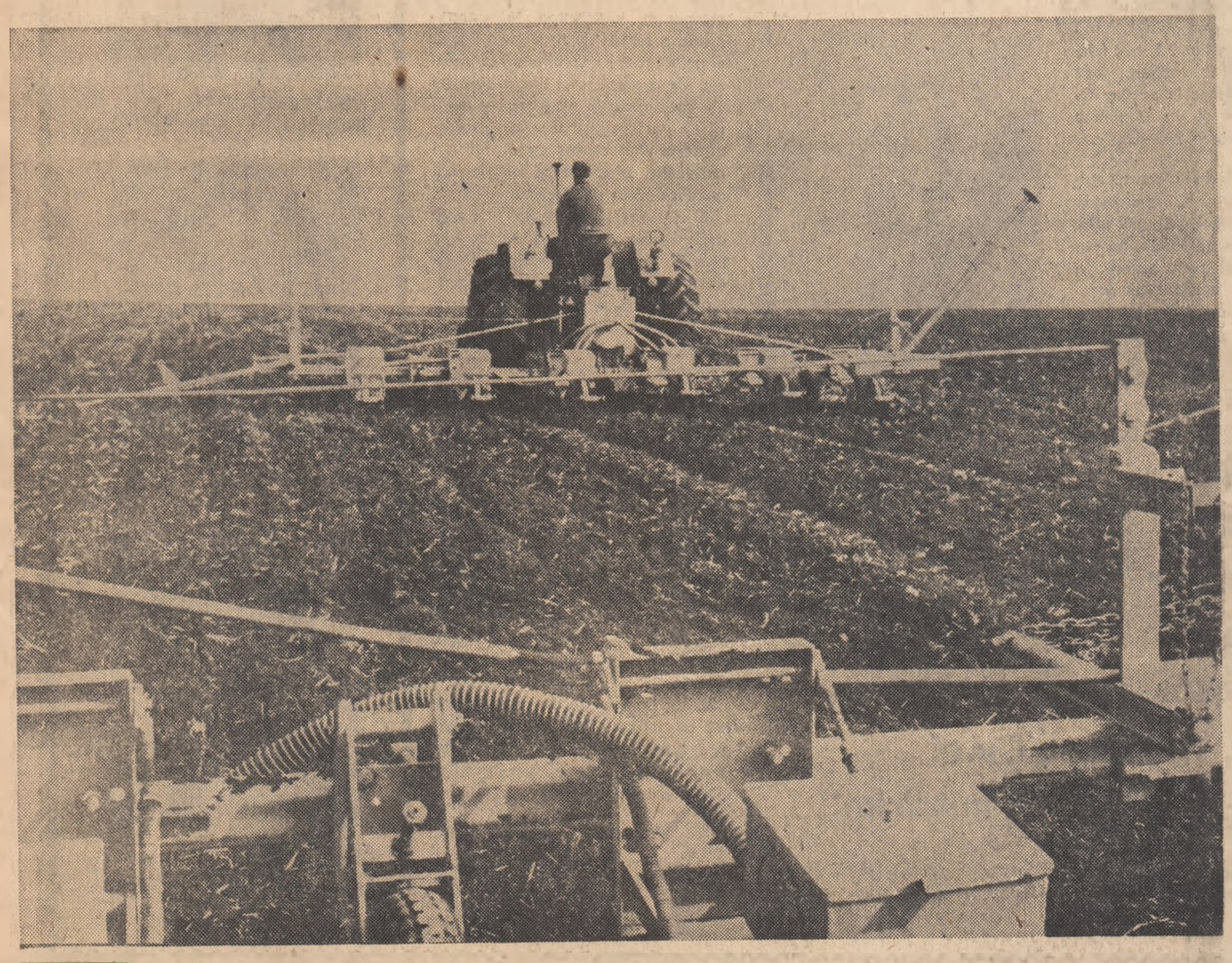

La C.A.P. Ion Roată, județul Ilfov, se seamănă porumb. Totul pare simplu: tractoarele și în urma lor, modernele semănători S.P.C.-6 trasează pe pămînt semnele viitoarelor recolte. Simplu. Dar cîtă muncă se ascunde în această imagine! A celor care au arat ogorul, care l-au fertilizat și pregătit pentru însămînțare, a celor ce au produs sămînța, ca și a celor care, acum, atenți urmăresc ca fiecare bob să găsească în pămînt cele mai bune condiții de rodire.

Foto: C. DUMITRU

NUMĂRUL VIITOR

„AGRICULTURA“

Începînd cu numărul viitor, profilul și formatul revistei noastre se vor modifica, schimbîndu-i-se totodată și denumirea în „AGRICULTURA“. Revista apare sub egida Consiliului Superior al Agriculturii și a Uniunii Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole.

Prin tematica și conținutul ei, revista „AGRICULTURA“ va oferi specialiștilor, cadrelor tehnice și altor lucrători din diferite sectoare ale agriculturii noutăți din știința și practica agricolă din țară și de peste hotare; în paginile sale vor fi dezbătute principalele sarcini legate de dezvoltarea și modernizarea agriculturii, vor fi tratate problemele specifice lucrărilor de sezon pentru sporirea continuă a producției vegetale și animale. De asemenea, revista va publica articole și reportaje despre activitatea sindicală desfășurată în întreprinderile și instituțiile agricole.

Revista „AGRICULTURA“ va apare săptămînal, în 16 pagini, în culori, bogat ilustrate, la prețul de 1 leu exemplarul.

Abonamentele la revista „AGRICULTURA“ se fac la oficiile și agențiile poștale, prin factorii poștali și difuzorii procentuali. Preferați abonamentele pe termen lung. Costul unui abonament pe un an este de 52 lei, pe 6 luni — 26 lei, iar pe 3 luni — 13 lei.

Abonamentele făcute la revista „Agricultura socialistă“ rămîn valabile pentru revista „Agricultura“.

Abonați-vă din timp la revista „AGRICULTURA“!

CARNET DE SCRIITOR

DE LA OPAIȚ LA GHIRLANDE ELECTRICE

de Matei ALEXANDRESCU

Într-un muzeu local din Putna am dat peste multe și scumpe mărturii ale trecutului, șinețe, arcuri, săgeți, paveze, lucrări patinate de o anume culoare a leaturilor mereu curgătoare și care au fost frații buni ai celor ce le-au purtat. Era de față și mîndrețea de port românesc de prin părțile Moldovei de Sus, dar pe care prefer să-l văd cu ochii inimei, purtat, jucat, muncit și avînd acea aromă de livadă, de pădure, ori de busuioc al tecioriei. Dar am mai găsit acolo ceva, care mi se părea că vine din o mie și una de nopți ale trăirilor noastre românești: opaițul.

Am închis ochii și am văzut întratul pe brînci în bordeie al noptilor de atunci, din acel mai demult strivit între pagini de ceaslov. Am văzut firul lui de lumină tivit cu tum urcînd cu o palmă deasupra fetelor adunate la masa cu trei picioare. L-am revăzut, același opaiț, altul decît al gloatei, purtat de domnițe sub bolțile iatacelor în ceasuri de nesomn.

Și în această scurtă visare, provocată de străvechiul opaiț din cui, am mai văzut-o și pe înaintemergătoarea piele de viței din închipuita fereastră a bordeiului, pe unde lumina oarbă pătrundea lăptoasă în pumnii sărăciei. Și pielicica venea la rîndu-i, după arhaica noapte și zi solară, cînd omul, truditul om al satului, adormea bușteau, să-l duci cu scîndurile patului, odată cu cele două sau trei orătănii...

Am mai întîlnit asemenea nestemate ale vitregiei scrise și nescrise, peste tot pe unde am fost. Pe dealurile Călugărenilor, de pildă, dacă dai cu hîrletul, nu se poate să nu scoată cap și să te privească cu ochii grei de somn o relicvă scumpă a eroicului nostru trecut.

Dar, dintre toate acestea, opaițul continuă să mă obsedeze de-a lungul peregrinărilor mele în țara noastră, țara de astăzi a mîinilor care în fiecare zi îi pun la ureche floarea roșie a frumuseții și dreptății umane. Firul electric a cusut globuri albe, pline de lumină, în tavanele caselor și pe ulițele cele mai mărginașe ale satului. Setea de cunoaștere și mîndrie de cetățean liber al unei patrii libere m-au făcut să bat drumuri, să bat în porți necunoscute și să fiu primit ca un necunoscut ce sînt, în căldura noilor gospodării țărănești. Am coborît pe Valea Bistra și a Siretului, am urcat pe Valea Oltului, a Dîmboviței ori a Tîrnavelor și n-a fost casă în care să nu dau de firul acesta aducător de lumină și prosperitate. La loc de cinste, aparatul de radio și televizorul leagă universul de conștiința țărănească a cooperatorilor și a tuturor acestor anonime energii umane. Se luminează și tot acum se nasc în plină lumină tinere generații. Este uriașul salt făcut către viitor, de la ceea ce a fost și s-a uitat, de la marele întuneric la lumina de rampă a lumii, care aspiră să supună cerul și să-l despoaie de credințe și superstiții.

În satul copilăriei mele, Gura-Foii, ca și pe Valea Sabarului și oriunde nu se mai merge la gîrlă cu cămășile la spălat, mașina electrică Alba-lux își freacă buricele degetelor ei metalice. Ea stoarce rufele, și va veni o zi cînd, tot ea, le va usca și călca. Lumina electrică face ca opaițul să fie privit cu interesul unei curiozități antice. El devine cîntarul între ce a fost și ceea ce este, între ce este și ceea ce continuă a deveni țara într-o galopadă creatoare a tuturor energiilor, însemnate la fapte, zi de zi, de Partid. Numai știind bine de unde ai plecat, poți prețui, cu dreptate, unde ai ajuns. Și, pentru aceasta, pentru a vedea în toate dimensiunile ei epocale lumina satelor, uriașă realizare a zilelor noastre, opaițul rămîne greutatea de etalon pe care se cuvine să o punem cu mîini de apostoli în tirizia judecății.

BULETIN AGROMETEOROLOGIC

În perioada 15—21 aprilie, vremea s-a menținut răcoroasă și umedă, cu cerul variabil, mai mult noros. Au căzut precipitații sub formă de zăpadă și lapoviță în Transilvania și nordul țării, lapoviță, ploaie și local averse în rest.

Cantitățile de apă provenite din precipitații au însumat 30—60 mm în Moldova și nord-estul Munteniei, între 3 și 10 mm în vestul țării și nord-vestul Olteniei și între 10 și 30 mm în restul teritoriului.

Temperaturile medii zilnice în aer s-au menținut inferioare celor medii pluriannuale, cu 2° la 9° în Transilvania și cu 1° la 7° în restul teritoriului.

Întîrzierea vegetației la data actuală este de 16—18 zile în Moldova, 10—14 zile în sudul țării și 6—8 zile în zonele vestice și în Transilvania. Faza de diferențiere a tulpinei la grîul de toamnă s-a declanșat în vestul țării. În Transilvania și în sud, această fază se va produce în perioada 23—28 aprilie, iar în Moldova în prima decadă a lunii mai.

Înfloritul la cais, declanșat în vestul țării în intervalul 11—20 aprilie, se va extinde în ultima decadă a lunii aprilie în celelalte zone ale țării. Faza de înflorire la salcîm va începe anul acesta între 18—22 mai în Cîmpia Dunării și Banat, extinzîndu-se între 23—28 mai în celelalte zone din sudul țării și cea mai mare parte a Transilvaniei.

Timpul probabil pentru intervalul 24—30 aprilie. Vremea devine instabilă, cu cerul mai mult noros mai ales către sfîrșitul intervalului.

Vor cădea ploi locale, în toate regiunile țării; izolat vor fi însoțite de descărcări electrice. Vînt potrivit cu intensificări de scurtă durată, predominînd din sectorul estic

Temperatura în scădere ușoară în a doua parte a intervalului. Minimele vor fi cuprinse între 0° la 10° iar maximele între 11° la 21°.

UZINA DE REPARAȚII GALAȚI

ÎN SLUJBA MECANIZĂRII AGRICULTURII

În cei peste douăzeci de ani de activitate, **Uzina de reparații din Galați** și-a adus un aport deosebit în domeniul mecanizării agriculturii. Creată la început pentru executarea reparațiilor capitale de tractoare și motoare și recondiționarea unor ansamble și piese de schimb, ulterior gama prestațiilor de servicii a sporit mult. Uzina din Galați, de altfel ca și celelalte unități similare din țară, își axează producția pe lîngă reparații și pe fabricarea, mai întîi, a unor piese

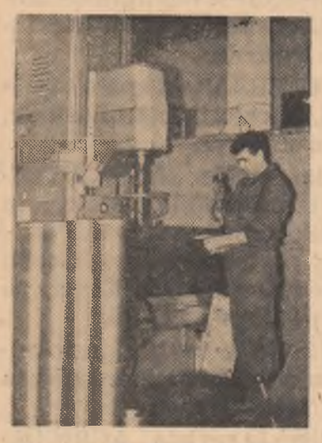

Mircea Stoian controlează cota de alezare a cămășilor-cilindru la mașina de honuit.

de schimb pentru tractoare, apoi pe fabricatia de diverse utilaje necesare mecanizării agriculturii. Mai recent ea execută piese de schimb pentru unele utilaje importate, cît și cele care nu se mai fabrică de către uzinele M.I.C.M. Lucrul acesta a contribuit la dezvoltarea continuă a uzinei, la extinderea suprafețelor tehnologice, crearea de noi secții de producție și la dotarea cu utilaje moderne și de mare productivitate. Toate aceste măsuri luate în cadrul organizării științifice a producției și a muncii au condus la creșterea continuă a producției și a productivității.

În comparație cu 1968, planul de producție pe acest an prezintă o creștere de 14,7 la sută. Că s-a pornit „cu dreptul" încă de la început, o dovedesc realizările dobîndite în primul trimestru.

— **În această privință**, ne declara de curînd directorul uzinei, tov. ing. **Gheorghe GAVAN, cifrele vorbesc de la sine. La producția globală, de pildă, planul a fost realizat în proporție de 102,3 la sută, cu o depășire de 387 000 de lei; producția-marfă a înregistrat o depășire și mai mare — 412 000 de lei. Producția-marfă vîndută și încasată a fost depășită cu 1,4 la sută, respectiv cu 240 000 de lei. Importante depășiri ale prevederilor s-au realizat și la ceilalți indicatori. Astfel, la fabricația de piese de schimb pentru tractoare am obținut o depășire de 1 485 000 de lei, la fabricația de piese de schimb pentru mașini agricole de 512 000 de lei, iar la reparații de 730 000 de lei. În aceeași perioadă, s-au realizat și utilaje în valoare de 7 068 000 de lei.**

Pe firul fluxului tehnologic

Pe măsura cerințelor mereu crescînde ale unităților I.A.S. și I.M.A. în ce privește volumul de reparații executate în uzina de reparații, s-a simțit nevoia organizării procesului de reparare a motoarelor și tractoarelor după metode noi, moderne. S-a ajuns astfel la **organizarea reparațiilor în flux tehnologic, după metoda industrială.**

Iată, pe scurt, modul cum se desfășoară procesul tehnologic de reparații în uzina gălățeană. Amănunte în această problemă am primit de la șeful serviciului tehnic, ing. **Viorel Lepădatu.**

— **La noi în uzină există o bandă de demontare, care permite atît demontarea pe flux cît și spălarea concomitentă a ansamblelor și a pieselor ce necesită intervenții. Reparația propriu zisă se efectuează pe benzi mobile, cu mișcare intermitentă, organele și piesele trecînd pe la posturile de lucru respective. La capătul benzilor se află amplasate posturi fixe de rodaj, încercare și probe finale. Calitatea reparațiilor este asigurată pe faze de operații, pe tot parcursul fluxului, atît printr-o bună organizare a lucrului, cît și prin controlorii de calitate. Menționăm că, după rodaj, se verifică amănunțit linia de arbori, cuzinetii, bielele, cămășile de cilindri etc. Eventualele defecțiuni constatate cu acest prilej sînt remediate operativ. Demn de relevat este și faptul că organizarea reparațiilor în flux s-a făcut prin lucrări de mică mecanizare, după proiecte întocmite în uzina noastră.**

O preocupare permanentă a colectivului acestei uzine o constituie, în ce privește reparațiile, reducerea cheltuielilor de producție, economisirea de piese de schimb și micșorarea timpului de imobilizare. La realizarea acestor obiective un rol însemnat îl joacă **recondiționarea pieselor.** Nu e cazul a aminti aici despre diferite recondiționări obișnuite. Vrem însă să subliniem unele **procedee moderne de reconditionare, cum ar fi cromarea, nichelarea și cuprarea.** De asemenea, aici se realizează o gamă largă de **recondiționări prin sudură sub strat de flux.** După prodeedele de mai sus sînt recondiționate oglinzile de far, axele de la pompele de apă, axele cu came, rulmenții, axele planetare și alte repere.

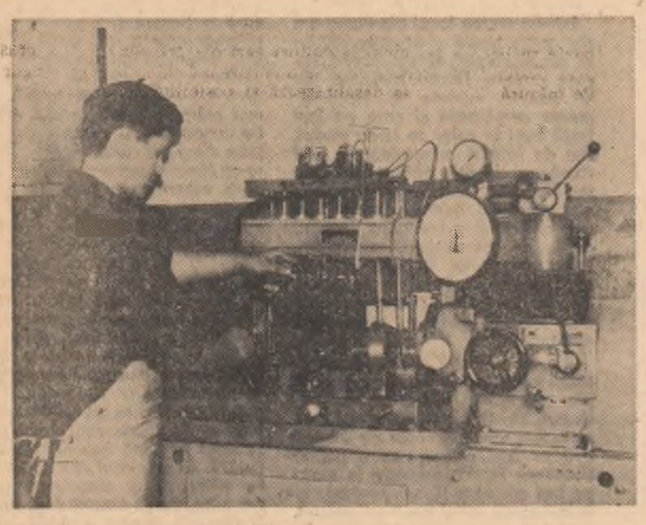

De buna calitate a centicubării pompelor de injecție depinde în mare măsură viața tractorului. Neculai Sîrtocea știe acest lucru și procedează ca atare.

88,6 la sută din total

Ca urmare a creșterii tehnicității I.M.A. și I.A.S., volumul de reparații capitale de tractoare și motoare executate de uzina de reparații din Galați a fost mult redus, aceste lucrări făcîndu-se într-o proporție însemnată în atelierele întreprinderilor respective. Concomitent însă cu reducerea volumului de reparații, uzina își axează tot mai mult planul de producție pe fabricatia de piese de schimb pentru tractoare, mașini agricole și utilaje. În acest an, bunăoară, în vreme ce reparațiile nu ocupă decît 11,4 la sută, **fabricațiile prezintă o pondere de 88,6 la sută din volumul total al planului.**

— **Față de sarcinile sporite în ce privește fabricația** — spunea inginerul șef, tov. **Nicolae Ecobici** — **apărea stringentă necesitatea organizării sectorului respectiv. În acest scop, în functie de produsele uzinei, am amplasat utilajele pe linii tehnologice. Astfel, fabricația principalelor produse s-a făcut și se face în flux continuu, respectiv pe o linie tehnologică specială. Cred că nu-i lipsit de interes a enumera, pentru a vă face o imagine sumară, diferitele linii tehnologice. Dispunem de asemenea linii la fabricația cămășilor de cilindri, a pistoanelor, bolțurilor și diverselor axe, a cuzineților de etanșare și semicuzineților pentru motoarele D. 36 M și D. 103, a pîrghiilor de direcție pentru tractoare, rolelor tractoarelor pe șenile, discurilor de ambreiaj și a altor piese. După cum se poate lesne constata, executăm în atelierele uzinei piese de schimb diverse și complexe.**

În completarea celor spuse de inginerul șef, tovarășul director Gheorghe Găvan, a ținut să precizeze :

— **Notați că toate aceste lucrări (liniile tehnologice) au fost efectuate din fonduri de mică mecanizare, avînd ca efect economic creșterea producției și productivității muncii, îmbunătățirea continuă a calității produselor. Față de 1968, cînd fabricam un număr de 192 de sortimente, numărul acestora a sporit în acest an la 340, avînd create condiții pentru a lărgi și mai mult gama de produse ce ies pe poarta uzinei.**

★

Pentru a contribui la economisirea de valută, uzina de reparații din Galați extinde sortimentul pieselor de schimb necesare utilajelor agricole provenite din import, asimilînd și executînd în acest an un număr de 218 produse. Pînă în prezent, 100 de produse au și fost asimilate și executate.

Dintre reperele mai reprezentative ce se execută pentru utilajele din import, cităm : **pentru tractoare** — cămăși de cilindri, role, discuri, plăci și papuci pentru senilă, suporți, siguranțe ; **pentru mașini agricole** — site cu lamele, cuțite zimțate, axe scuturătoare, diferite roți și șaibe, bucșe de ghidaj aspiratoare, distribuitoare, ghidaje cuțit, plăci deget, plăci de frictiune, lame de cuțit, role de sprijin și multe altele.

Și încă o latură a acestei probleme. **Uzina de reparații Galați realizează reperele respective la un preț scăzut.**

Acțiunea de asimilare de noi produse continuă cu succes. În prezent, se asimilează **ridicătorul hidraulic monobloc,** cu caracteristici de funcționare superioare față de ridicătoarele existente ; a fost proiectată și se organizează o linie tehnologică specială destinată realizării noului produs.

★

Dar, pe lîngă piese de schimb, uzina de reparații din Galați produce și o serie de utilaje complexe. Prin intermediul lor, uzina contribuie la rezolvarea a numeroase probleme de producție ale unităților agricole. Dăm mai jos principalele caracteristici ale unor astfel de utilaje.

AGREGAT DE POMPARE D. 108—12"

Este destinat pentru alimentarea cu apă a terenurilor în vederea irigării. Agregatul mai poate fi folosit și ca motor stabil pentru antrenarea diferitelor mașini, cum ar fi mori cu ciocane, tocători de furaje, batoze, generatoare electrice etc.

Cartacteristici tehnice :

Puterea motorului = 45 C.P. ; turația nominală = 1500 rot/min ; debitul pompei = 150 l/s ; înălțimea maximă de aspirație = 5 m C.A. ; înălțimea maximă de refulare = 13 m C A.

APARAT DE ALEZAT LINII PALIER

Se folosește la alezarea cuzinetilor liniei de arbori de la motoarele de tractor de tipul D-36 M, D-103, D-107 și D-108. Alezarea cuzineților cu acest aparat se execută repede și ușor, obținîndu-se o calitate superioară a lucrărilor.

Aspect de la turnătorie. Trandafir Căpățînă acționînd la presa de formare.

Caracteristici tehnice :

Diametrul axului alezor = Ø 63 mm ; cursa maximă = 110 mm ; numărul de cuțite pe ax = 5 buc ; diametrul maxim de alezat = Ø 110 mm ; diametrul minim de alezat = Ø 64 mm ; avansul = 0,11—0,13 mm/rot.

ANTRENOR CU ȘAIBĂ

Este utilizat pentru antrenarea utilajelor și mașinilor agricole, fiind cuplat cu un motor stabil. De asemenea, se poate monta la șasiul agregatului de pompare. Este prevăzut cu roți de transmisie pentru curele late și trapezoidale.

MAȘINĂ DE SUDAT ELECTRIC PRIN PUNCTE

Această mașină — o interesantă inovație realizată de tov. **Mihai Guțanu** — se folosește la fabricația diferitelor produse si utilaje. Sudează electric, prin puncte, tablă în grosime de pînă la 2,5 mm. Mașina lucrează cu : amperaj de 50—100 A ; tensiunea la partea activă de lucru = 4 v ; tensiunea la partea primară = 220—380 v.

Înainte de a încheia acest capitol trebuie arătat că **produsele Uzinei de reparații Galați sînt bine cunoscute și mult apreciate, nu numai în țară, ci și peste hotare.** În cursul primului trimestru al acestui an de aici au fost exportate în Grecia și Iran mai multe mașini de alezat linii palier și nicovale de tipul TG 100 și 150.

Un nou lot de agregate de pompare D-108.12", utilaj de bază în fabricația uzinei, gata de a lua drumul ogoarelor.

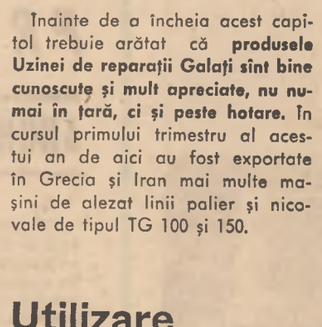

Se naște o nouă idee. La planșetă, ing. Mihai Țimpău, proiectează unele dispozitive pentru ridicătorul hidraulic monobloc.

Utilizare eficientă a fondurilor de mică mecanizare

O bună parte a dezvoltării Uzinei de reparații din Galați s-a făcut pe seama **utilării prin folosirea creditelor de mică mecanizare. Numai în anul trecut s-au făcut lucrări din fondurile de mică mecanizare în valoare de 1 600 000 lei.** Cea mai mare parte din aceste fonduri a fost folosită la **turnătoria de fontă,** atelier de bază al uzinei. Lucrările de extindere a turnătoriei au cuprins **mecanizarea unor operații tehnologice dispuse în flux,** printre care : transportul pămîntului de formare de la moara cu tăvălugi la presele pneumatice prin utilizarea unui transportor cu bandă ; alimentarea cu pămînt a instalației de preparare, folosind elevatoare și benzi de transport ; folosirea la prepararea amestecului de formare, în locul muncii manuale, a unui amestecător mecanic ; introducerea în flux a unor utilaje de formare pneumatice cu productivitate sporită ; introducerea unui conveior pentru turnarea pieselor din fontă în flux continuu. Toate acestea au dus la **creșterea producției de piese turnate de la 860 de tone/om, la circa 2 000 de tone/om.**

— **În afară de lucrările de la turnătorie,** ne relata tov. **Gheorghe Nițâ,** secretarul comitetului de partid, **uzina noastră a mai realizat prin eforturi proprii, folosind fondurile de mică mecanizare, și următoarele : o bandă cu cărucioare pentru demontat motoare ; un transportor suspendat pentru transportul pieselor rezultate de la demontarea tractoarelor și motoarelor la posturile de lucru pentru recondiționat și montaj ; o bandă pentru montajul general al motorului ; o instalație de vopsire a motoarelor și tractoarelor. Din aceleași fonduri s-a făcut și amplasarea utilajelor în linii tehnologice la secția de fabricație.**

— Dar, în acest an nu mai întreprindeți nimic pe linia utilizării fondurilor de mică mecanizare ?

— **Cum să nu ! Ne-am propus să executăm, deocamdată, încă trei lucrări. Este vorba de mecanizarea operațiilor de turnare a pieselor din fontă pe conveior, lucrare constînd în transportul fontei lichide de la cuptoare și cubilouri la locurile de turnare în forme ; introducerea unui mecanism de îngreunare a formelor la turnare pe conveior, care va înlătura manipulările manuale ; realizarea unei benzi mecanizate de montaj pentru ridicătorul hidraulic monobloc.**

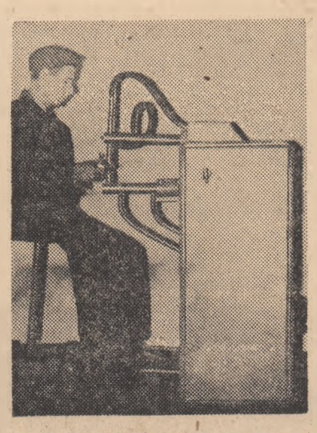

Ion Ariton lucrînd la mașina de sudat electric prin puncte, o prețioasă inovație realizată în uzină.

„Cu ei ne mîndrim"

În cadrul procesului de producție s-au aplicat cu succes o seamă de **inovații și raționalizări,** care au contribuit la creșterea productivității muncii. Anul trecut, de exemplu, cele 14 inovații aplicate în practică au avut o eficiență economică de 120 000 de lei. Inovatorii au primit drepturile legale cuvenite. Și în primul trimestru al acestui an au fost înregistrate și aplicate 5 inovații. Printre ele se numără : **dispozitiv de alezat cămăși — cilindri cu două cuțite** (autor **Ion Dragomir**) ; **găurirea și lamelarea simultană, cu scule combinate, a cuplajului elastic de la tractoarele UTB, U—650 și U—651** (inovator — **Dumitru Alexiu**) ; **formarea mecanică a capacelor de cilindru** (autori — **Dumitru Iliescu** și **Vasile Nicolau**). Numai aceste trei inovații aduc uzinei economii antecalculate de peste 85 000 de lei anual.

— **Alături de inovatori,** spunea președintele sindicatului, tov. **Ioan Dajboc,** cu care **uzina noastră pe drept cuvînt se mîndrește, la loc de cinste se află și fruntașii întrecerii. Pentru rîvna depusă anul trecut, pentru rezultatele dobîndite în producție, un număr de 142 de lucrători au fost distinși cu steluța de fruntaș în întrecerea socialistă. Din aceștia, 47 și-au prins la piept, cu mîndrie, cea de a 5-a sau a 6-a steluță.**

În vizita făcută prin sectoarele și secțiile uzinei i-am văzut la lucru pe mulți dintre fruntași. Spațiul nu ne îngăduie să-i notăm pe toți. Iată o parte din ei : **Nicolae Mihalache, Ștefan Marda, Trandafir Căpățînă,** de la turnătorie, **Gheorghe Badiu, Ștefan Ignat, Vasile Manafu, Iulian Marin,** de la atelierul mecanic șef, **Vasile Gheorghiță, Mircea Stoian, Irimia Gogonea, Marin Radu,** de la strungărie, **Mihai Blănaru, Ion Mușat, Gheorghe Mihăilescu, Gheorghe Stoica,** de la atelierul mecanic. Printre echipele și brigăzile care au primit diplome se numără și cele conduse de **Gheorghe Nițâ, Ilie Crăciun, Vasile Gheorghiță, Nicu Franciscatos.**

Scrutînd viitorul

Vizita noastră la Uzina de reparații Galați e pe sfîrșite. Înainte de încheiere, o ultimă discuție cu directorul unității, tov. ing. **Gh. Găvan.** Tema convorbirii — **perspective de viitor.** Iată, în mod succint, ce am notat în această privință.

Problema nr. 1 va fi și în continuare dezvoltarea gamei fabricației de piese de schimb pentru tractoare și mașini agricole precum și executarea unui număr sporit de utilaje pentru agricultură. Se caută să se rezolve, de asemenea, extinderea în continuare a secției de turnătorie (fontă și neferoase) ; organizarea unui birou de proiectare și încadrarea lui cu specialiști în vederea asimilării de noi produse și utilaje ; organizarea unui atelier de prototipuri necesare asimilării și omologării produselor ce se execută în uzină.

O altă problemă importantă este organizarea unui flux tehnologic pentru montajul ridicătorului hidraulic monobloc, precum și a posturilor de deservire și alimentare cu piese pe flux. În acest scop, se lucrează la amenajarea unei hale speciale. (În 1969 se vor executa circa 4 000 de ridicătoare, urmînd ca în anii viitori numărul acestora să depășească 15 000 de bucăți anual).

Mecanizarea transportului și a mișcării pieselor și laminatelor din depozitul respectiv sînt operații care se vor rezolva prin construirea unei cale de rulare și a unui pod rulant. În sfîrșit, mai consemnăm amenajarea și dezvoltarea unei magazii pentru produsele finite în vederea livrării operative a acestora.

La despărțire, gazda ne-a asigurat că întregul colectiv al uzinei este hotărît să nu precupețească efoturile pentru traducerea în fapte a celor prevăzute în plan.

Noi le dorim, din inimă, mult succes !

Ion LEȘEANU

Ion CONDURACHE
maistru,
șeful sectorului reparații

Ionel ARITON
ajustor, șef de echipă

Vasile CIOBOTARU
forjor

Vasile BIRSAN
strungar, șef de echipă

Ion MATEI
lăcătuș mecanic

Nicu FRANCISCATOS
turnător, șef de brigadă

Nicolae FLUERARU
mecanic

Anton COSTICA
maistru principal
la secorul fabricație

PENTRU PRODUCĂTORII DE SĂMÎNȚĂ ȘI MATERIAL SĂDITOR

Carențe în reînmulțirea semințelor de orez

O analiză a modului în care s-a desfășurat, în anii trecuți, acțiunea de reînmulțire a semințelor de orez, a prilejuit specialiștilor din cadrul laboratorului de ameliorare a orezului, din I.C.C.P.T. Fundulea unele constatări, de care, considerăm că este absolut necesar să se țină seama.

Suprafața care se seamănă cu orez în țara noastră este, relativ, mică: circa 32 000 ha. Sistemul de producere a seminței a fost pus la punct de mai mulți ani, I.C.C.P.T. Fundulea asigurînd sămînța elită necesară. S-a creat astfel posibilitatea ca încă din 1967 pe întreaga suprafață aflată în cultură să se utilizeze numai sămînță cu înalte însușiri calitative, din categoria biologică originală I, aceasta fiind o garanție de obținerii unui produs comercial superior.

Se constată, însă, că în aplicarea schemei de reînnoire, care prevede înmulțirea seminței elite, pe 320 ha, în întreprinderi agricole de stat și a celei originale, pe 3 200 ha, în cooperative agricole și I.A.S.-uri, au intervenit multe deficiențe, de ordin organizatoric și tehnic. Au lipsit, de multe ori, disciplina necesară în producerea și circulația semințelor și grija pentru crearea condițiilor optime de condiționare și păstrare. Consecințele se oglindesc în faptul că o mare parte din sămînța ce va fi folosită în acest an lasă foarte mult de dorit sub aspectul purității biologice.

Se depun, în ultima vreme, eforturi susținute pentru îmbunătățirea bazei materiale. Astfel, I.A.S. Oltenița — Chirnogi, Luciu Giurgeni — Stăncuța, care vor poseda în anii viitori orezării de 8 000 ha și, respectiv, 10 000 ha, vor fi utilate cu echipamente moderne de uscare, condiționare și cu spații de păstrare. Nu trebuie să se uite însă că **la baza întregii acțiuni de reînnoire stă organizarea, în cele mai bune condiții, a loturilor semincere, prin respectarea strictă a citorva cerințe agrofitotehnice, de maximă importanță.**

Modul de amplasare a loturilor semincere are o mare influență asupra calității producției. Pînă la stabilirea soiurilor, actuale, raionate, s-a cultivat în orezării, în mod dezordonat, un mare număr de soiuri rustice și timpurii. Ele infestau pînă acum culturile impurificînd sămînța. Pentru a evita o astfel de situație, se va căuta **ca loturile semincere să se amplaseze, pe cît este posibil, în orezării nou luate în exploatare,** după alte culturi din asolament sau pe porțiunile cultivate în ultimii 2—3 ani cu soiul raionat.

Lucrările solului sînt cele obișnuite culturii. Se vor prefera însă, pentru loturile semincere, parcelele arate din toamnă, pregătindu-se acum un pat germinativ cît mai bine lucrat și afînat.

Fertilizarea se face cu mare atenție, evitîndu-se excesul de azot sau aplicarea lui tîrzie, pentru a nu se favoriza prelungirea vegetației, căderea culturii, apariția bolilor și șistăvirea boabelor. Se recomandă, deci, în funcție de fertilitatea solului, 300—400 kg/ha, sulfat de amoniu, 400—500 kg/ha, superfosfat și 100—150 kg/ha, sare potasică. Azotul se aplică fracționat: 10—20 la sută înainte de însămînțare și 90—80 la sută înainte de introducerea apei pentru prima udare (cînd se însămînțează în uscat) sau 80—90 la sută înainte de însămînțare și 20—10 la sută la începutul înfrățitului (cînd se însămînțează în apă).

Sămînța utilizată pe loturile semincere se selectează suplimentar pentru obținerea unei cît mai ridicate greutăți specifice, sau, și mai bine, se separă cu ajutorul saramurei. Se umectează sau nu, în funcție de metoda folosită la însămînțare. Este obligatorie însă tratarea cu insecto-fungicide: FB7 (300—400 g) sau un amestec de Criptodin (200 g) + Aldrin (500 g), la 100 kg de sămînță.

În special pe loturile semincere, însămînțarea se face fără întîrziere îndată ce permit condițiile climatice, preferîndu-se semănatul în uscat. Indiferent însă de metodă **este necesară însămînțarea în benzi late, de 1,5—2 m, distanțate la 40 cm între ele, pentru a înlesni efectuarea lucrărilor de purificare.**

Combaterea buruienilor, absolut necesară, se asigură prin erbicidare cu Ordram, înainte de însămînțare (la semănatul în apă) și Ordram (sau STAM F34)+ Weedar special, în timpul vegetației (la ambele metode). Nu trebuie uitate nici lucrările de prevenire a apariției moluștelor și altor dăunători.

Regimul de apă se asigură după aceleași criterii ca în cultura mare, evitîndu-se însă crearea unor straturi înalte de apă pentru a preîntîmpina căderea plantelor.

Asupra celorlalte lucrări specifice loturilor semincere de orez se va atrage atenția la timpul cuvenit.

Solicitînd, pînă nu de mult, doar efortul uman — un efort permanent, de la semănat și pînă la recoltare — cultura orezului devine acum tărîmul de aplicare a celei mai noi tehnici agricole: semănatul cu ajutorul avionului.

Prin dotarea aviației utilitare cu utilajele necesare, se va putea însămînța, în acest an, cu ajutorul avionului, o suprafață de circa 4000 de hectare de orez. Cele șase avioane ce urmează a fi folosite sînt echipate cu două tipuri de distribuitoare. Transland „Venturi", în formă de evantai și Swasthmaster, de forma unei aripi de avion. Ambele tipuri de aparate se montează la avion cu ajutorul unei cutii intermediare, prevăzute cu un agitator și cu un șubăr pentru reglarea cantității de sămînță la hectar.

Înainte de începerea lucrării este necesară proba aparatului prin zboruri de probă. Lățimea benzii este determinată de înălțimea de zbor, care nu trebuie să fie mai mare de 5 m. Cu distribuitorul Transland se realizează astfel o lățime de lucru utilă de 10—14 m, iar cu Swasthmaster, de 20—22 m. Cu cît înălțimea crește banda de lucru se mărește în detrimentul densității. Pentru o densitate la răsărire de 400 plante/mp. se distribuie minimum 600 de boabe/m.p. Densitatea se determină cu ajutorul unor rame cu suprafața de minimum 0,250 m.p. așezate perpendicular pe direcția de zbor, la 0,5 m distanță între ele. Numărul lor trebuie să fie fără soț, prima așezîndu-se în centrul benzii de semănat (pe axul de zbor al avionului). După prima trecere a avionului se determină numărul boabelor căzute pe fiecare ramă, de la centru către margini, stabilindu-se densitatea și uniformitatea. Se consideră bandă utilă de lucru, pînă la rama pe care au căzut, în medie, 300 boabe/m.p. La întoarcerea avionului pe aceeași direcție, suprapunerea este bună cînd se realizează același număr de boabe pe rame, de la centru către margini, astfel ca să se completeze pe fiecare ramă 600 de boabe.

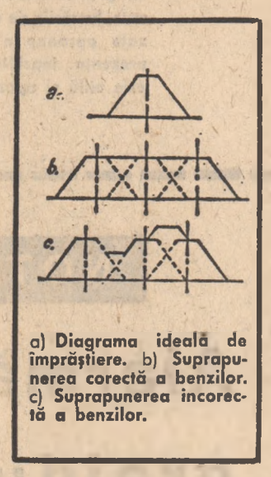

a) **Diagrama ideală de împrăștiere.** b) **Suprapunerea corectă a benzilor.** c) **Suprapunerea incorectă a benzilor.**

Datorită curenților de aer, formați, în special de suflul elicei, care se rotește spre stînga, boabele, în cădere, sînt dirijate în cantitate mai mare pe partea stîngă a centrului benzii de semănat. Decurge de aici necesitatea de a se stabili cu atenție eșalonarea benzii de semănat și a direcției de lucru a avionului. Este bine să se folosească sistemul de lucru „în lături", însămînțîndu-se concomitent ambele șiruri de parcele de pe o parte și alta a unui canal de alimentare.

Verificarea uniformității de distribuire a boabelor se face cu ajutorul diagramelor de distribuție: în cazul unei distribuții bune, diagrama apare ca un profil al unei secțiuni trunchiate a unui triunghi isoscel (fig. 1). Pichetarea pe teren, la ambele capete, a locurilor unde urmează să stea fixați jalonierii, cu fanioanele de semnalizare se face lăsînd între picheți o distanță egală cu lățimea de lucru.

Cu avioanele existente, cel mai bun randament se realizează la o viteză de 140-150 km/oră și o lungime de lucru de 1 250 m, cînd, dintr-un singur zbor, dus — întors, cu cantitatea de sămînță de 7—800 kg din buncăr se pot semăna 2,5—3 ha.

Direcția de zbor ideală a avionului este contra vîntului. La viteze ale vîntului mai mari de 3 m/sec, ca și atunci cînd vîntul nu bate dintr-o singură direcție, boabele sînt deviate spre dreapta sau spre stînga, lucru care trebuie evitat. Viteza zilnică de însămînțare trebuie să fie egală cu cea de inundare a parcelelor.

Se folosește sămînța cu greutatea hectolitrică de peste 60 kg, cu boabele cît mai uniforme, tratată cu produsul Hydrostil, (se utilizează o emulsie formată din 200—300 gr. de produs în 2 litri de apă, cu care se tratează 100 kg sămînță).

În anii de încercare 1967-1968, cele mai bune rezultate le-a dat semănatul în mîl. În acest caz, pregătirea patului germinativ se poate face în două feluri: fie prin lucrări de afînare a terenului în uscat, urmate de o inundare cu 1-2 zile înainte de însămînțare și evacuarea apei după ce solul s-a îmbibat bine; fie prin introducerea apei, efectuarea de treceri cu tractoarele echipate cu zăbrele și grape rigide grele și evacuarea apei după depunerea suspensiei de mîl..

Semănatul în apă prezintă un dezavantaj: majoritatea boabelor rămîn la suprafață, fiind ușor dislocate datorită valurilor provocate de vînt. La semănatul în teren uscat, ultima lucrare de pregătire a patului germinativ se execută cu o grapă rigidă, cu colți.

Irigarea suprafețelor semănate în mîl sau în uscat trebuie realizată în maximum 24 de ore de la semănat, pe întreg șirul de parcele din sectorul unui canal. În prima fază, apa se introduce în strat subțire (5-6 m), pînă la acoperirea întregii suprafețe a parcelelor, și numai după aceea stratul se va mări pînă la maximum 10 cm.

Un singur avion poate realiza zilnic peste 150 ha, randamentul pe oră fiind de peste 30 ha. Se înlocuiesc deci, zilnic, peste 15 tractoare și semănători. Producțiile obținute de I.A.S. Oltenița și Chirnogi, pe suprafețele semănate cu avionul în anii 1967 și 1968, au fost cuprinse între 5 000 și 6 000 kg/ha, fiind egale sau superioare producțiilor înregistrate pe suprafețele semănate după metodele clasice.

Ing. A. MELACHRINOS
I.C.C.P.T. Fundulea
Ing. Nița CONSTANTIN
din Departamentul I.A.S.

AVIONUL SEMĂNĂTOAREA SECOLULUI XX

În solarii SE POATE GRĂBI MERSUL VEGETAȚIEI

O muncă migăloasă, pe un spațiu restrîns de care depinde însă producția a zeci și sute de hectare de legume: buna întreținere a răsadurilor. La cooperativa agricolă din Șagu ea se desfășoară „ca la carte".

Foto: AGERPRES

Condițiile oferite de vreme în acest an au creat situația ca lucrările de plantare în solarii să înceapă cu întîrziere și, în anumite zone, să se desfășoare destul de anevoios. Vremea încă nestabilă și cu multe zile reci impune o serie de măsuri speciale care să ducă la recuperarea întîrzierilor. Aceste măsuri urmăresc, în special crearea unor condiții care să permită creșterea și dezvoltarea plantelor în mod continuu și uniform.

În unitățile unde nu a început încă plantarea, e nevoie să se asigure încălzirea cît mai grabnică a solului. În acest scop, solariile se închid complet, chiar în timpul lucrărilor de fertilizare, modelare, marcare etc. care, de altfel, e bine să se execute mai ales dimineața, pînă la orele 15. Acolo unde pămîntul e bine aprovizionat cu apă, săpătura se face mai adînc fiind urmată de o mărunțire a solului pe adîncimea de 10 cm. După plantare nu se folsesc mai mult de 0,5 l de apă, la plantă.

În unitățile unde răsadul nu a ajuns încă la maturitate (în 4—5 frunze), el poate fi totuși folosit după o prealabilă pregătire și călire de cîteva zile, plantîndu-se cînd solul a atins temperatura de 14°—15.°.

În toate solariile unde culturile au fost plantate sau sînt în curs de plantare trebuie prevenită răcirea patului de cultură, deoarece consecințele acestei răciri sînt întotdeauna păgubitoare. Prima măsură este închiderea etanșă a solarului pe vreme rece, zilele senine în care, spre seară, apare pericol de brumă, solariile se închid cu 3—4 ore înainte de apusul soarelui.

În toate solariile, dar mai ales în acelea în care solul dispune de apă multă, se fac **prașile adînci** care să favorizeze aerisirea și pătrunderea în pămînt a căldurii de peste zi. Se evită de asemenea udările în zilele reci și nu se folosește apă cu o temperatură mai mică de 12°C. Acolo unde terenul este prea uscat și udarea este absolut necesară, lucrarea se face cu mare atenție, folosindu-se cca 0,5 l de apă — de preferință să nu fie rece — la fiecare plantă, după care imediat se prășește. În orice caz, cît timp vremea se menține rece udările se fac numai dimineața pentru ca solul să se poată încălzi pînă către seară. Acolo unde s-a făcut fertilizarea de bază udările pot fi mai rare, cu condiția **mulcirii intervalelor** dintre rînduri cu mraniță sau chiar gunoi putred (păstrat în platformă mai mult de 6 luni). Mai indicată pentru acest scop este turba de baltă, descompusă în proporție de 60 la sută.

Pentru asigurarea căldurii în perioadele critice, unele unități au recurs chiar la încălzirea ușoară a solariilor, folosind sobițe sau conducte de la agregatele de aspersiune, prin care s-a condus în solar căldura furnizată de sobe sau cotloane. Alte unități au făcut, din loc în loc, în solar, foc moderat și supravegheat, iar pe suprafețe mici s-a folosit chiar arderea liberă a butanului din buteliile de aragaz.

În zilele cînd temperaturile exterioare depășesc 12°C și este deci posibilă aerisirea — absolut indispensabilă pentru evacuarea condensului, solariile se aerisesc mai des dar pentru intervale scurte de timp, cînd temperatura exterioară nu depășește 17°C. Trebuie însă evitată ridicarea temperaturii la peste 25—26°C mai ales în condițiile de umiditate obișnuite în solarii. Aceasta este una din metodele naturale de prevenire a atacului de Cladosporium fulvum.

Pentru favorizarea fructificării pe vreme noroasă — chiar numai 2 zile — imediat ce se deschid jumătate din florile ciorchinelui, inflorescențele se tratează cu stimulenți — (o soluție de 2,4 D în concentrație de 10 mg la 1 litru de apă) fără a stropi sau murdări frunzele. Dacă vremea continuă să se mențină închisă, operația se repetă la cca 4 zile — cînd se deschid și restul de flori. Se pot folosi și alți stimulenți (Duraset, Liroset etc.) în concentrațiile prevăzute în prospect.

Ing. D. POPA
de la Institutul de cercetări pentru legumicultură și floricultură

LUCRĂRILE DE PRIMĂVARĂ ÎN PLANTAȚIILE DE CĂPȘUNI

Prezentăm, în cele ce urmează, principalele lucrări de întreținere ce trebuie efectuate primăvara în plantațiile de căpșuni, precum și momentul optim de aplicare a acestora.

Curățirea plantației se face de îndată ce solul s-a zvîntat. Frunzele atacate și cele uscate; materialul organic etc. se strîng, se scot din plantație și se distrug prin ardere. În cazul în care s-a aplicat mulcirea plantațiilor cu gunoi păios, frunze s-au rumeguș, aceste materiale se împrăștie pe intervale și se încorporează în sol odată cu afînarea lui. Tot acum se aleg și se scot stolonii de prisos, lăsîndu-se la o tufă 2-3 stoloni, bine repartizați, pentru a nu împiedica lucrările solului.

Completarea golurilor se face imediat după curățirea plantelor Stolonii de prisos scoși sînt folosiți imediat pentru completarea golurilor din plantație. În golul din plantație se face o mică groapă cu lingura de plantat, se introduce răsadul — respectînd adîncimea de plantare la nivelul bazei mugurelui central — se resfiră cît este posibil rădăcinile, se distribuie pămînt bine mărunțit și reavăn și se presează cu putere pentru a stabili un contact strîns între rădăcini și pămînt. Se face apoi o mică copcă și se udă cu circa o jumătate de litru de apă. După infiltrarea apei se acoperă copca pentru a se păstra umezeala.

Lucrarea de afînare a solului trebuie executată imediat ce solul s-a zvîntat și permite intrarea pe teren. Pe intervalele dintre rînduri se afînează solul la 10-12 cm. adîncime, folosind în acest scop prășitoarele cu cuțite spatulate, iar pe rînd se lucrează cu sapa la 5-6 cm. adîncime. Ceva mai tîrzîu, cînd solul a format crustă, se aplică prima prașilă la 6-7 cm. adîncime, iar la începutul apariției primelor flori, se aplică a doua prașilă. Tot acum se plivesc și buruienile care au apărut pe rînduri.

Îngrășarea sistematică a plantațiilor de căpșuni este deosebit de importantă, avînd în vedere sistemul radicular superficial, fibros și foarte bogat, ritmul rapid de creștere și dezvoltare, ca și perioada foarte scurtă de la înflorit pînă la maturitatea fructelor.

Ca urmare a faptului că cele mai mari cantități de substanțe nutritive sînt absorbite de căpșuni în timpul înfloritului și creșterii fructelor, îngrășarea de primăvară constă în aplicarea îngrășămintelor azotoase ușor solubile cu 2-3 săptămîni înainte de înflorire. Dozele de îngrășăminte azotoase indicate sînt de 30-40 kg la ha, urmînd ca imediat după recoltarea fructelor să se mai administreze 30-40 kg la ha. Îngrășămintele fosfatice și potasice se administrează toamna și anume: 30-40 kg. P_2O_5, respectiv 20—30 kg. K_2O/ha. Tot toamna se administrează și îngrășămintele organice în doze de 10—20 tone la hectar, combinate cu cele minerale în dozele arătate.

Adîncimea de încorporare a îngrășămintelor în primii 2 ani de producție este de 8-10 cm pe solurile mai grele și 12-15 cm. pe solurile ușoare, iar în ultimii ani de producție de 5-6 cm, respectiv, 6-8 cm.

Irigarea căpșunilor este o lucrare indispensabilă, mai ales în regiunile secetoase și în lunile de vară mai sărace în precipitații. Irigarea prin brazdă sau aspersiune, se aplică la începutul înfloritului, al creșterii și pîrguirii fructelor, dîndu-se cîte 350-500 mc de apă la hectar.

Ing. Dumitru IFTIMIE
Stațiunea experimentală pomicolă Fălticeni

NOUTĂȚI

Stafide de Murfatlar

La Stațiunea experimentală Murfatlar, au fost extinse în ultimii ani plantațiile cu soiuri de struguri pentru stafide: Kiș Miș alb, Kiș Miș roșu, Sultanine, Perlette etc. S-a constatat că, în condițiile de la Murfatlar, soiul Perlette, deși are boabe mai mari, acumulează, la maturitatea tehnologică, o cantitate mai redusă de zaharuri (160—180 g/l de must). La soiurile Sultanină și Kiș Miș alb, cu boabe mai mici, cantitatea de zaharuri ajunge la peste 210 g/l, ceea ce permite obținerea unor stafide de bună calitate. Ocupîndu-se de tehnologia obținerii stafidelor, cercetătorii stațiunii au ajuns la concluzii interesante. S-a precizat astfel că, în condițiile podgoriei Murfatlar, se obțin rezultate bune numai prin deshidratarea strugurilor în instalații tip tunel, care permit dirijarea temperaturii și umidității relative a aerului în limitele cerute de obținerea unor stafide de calitate, timpul de deshidratare variind între 24 și 28 de ore, în funcție de soi.

Sistemul practicat în Grecia meridională, de uscare a strugurilor la soare, pe platforme de beton, nu dă cele mai bune rezultate, deoarece condițiile climatice locale fac obligatorie prelungirea timpului de uscare în detrimentul calității. Calitatea stafidelor obținute la Murfatlar prin deshidratare dirijată este comparabilă, în ceea ce privește aspectul și compoziția chimică, cu cea realizată în țările cu tradiție.

Făină din vreji de cartofi

Din cultura cartofului rezultă importante cantități de vreji care rămîn inutilizabile. Pentru valorificarea lor în alimentația animalelor, la I.C.C.S. Brașov s-a experimentat obținerea de vreji după principiul tehnologic al producerii făinii de lucernă. Făina astfel obținută conține 17,93 la sută proteină brută, 2,93 la sută grăsime, 60,06 mg/kg caroten, 2,41 la sută potasiu, 2,31 la sută calciu, 0,19 la sută fosfor. Pentru determinarea efectului productiv, s-au experimentat proporțiile de 1,5 la sută, 2 la sută, 4 la sută și 6 la sută făină de vreji de cartofi, în rațiile puilor de carne Cornish × New Hampshire și New Hampshire, în comparație cu efectul rațiilor realizate cu sau fără făină de lucernă.

Variantele de pui în a căror alimentație a intrat făina de vreji de cartofi au realizat, la vîrsta de sacrificare (65 de zile), greutăți cu 1.03—5,50 la sută mai mari față de variantele martor. S-a constatat, totodată, că indicii corporali, randamentul la sacrificare și calitatea cărnii nu au fost influențate negativ de proporțiile susamintite de făină de vreji de cartofi. Nici mortalitatea, nici principalele constante sanguine ale puilor din variantele experimentale nu au prezentat diferențe față de cele din variantele martor. În proporțiile amintite făina din vreji de cartofi se poate, deci, utiliza ca un component al rației sau ca substituent al făinii de lucernă, asigurîndu-se, astfel, o valorificare superioară a unui deșeu agricol.

Vița de vie cucerește noi terenuri

(Urmare din pag. 1)

zează o mobilizare a solurilor în pantă destinate plantațiilor viticole, se produce spălarea periodică a profilului solului, iar terenurile salifere și cernoziomurile zlotoase salinizate pot evolua astfel pînă la cernoziomuri total desalinizate.

Sîntem de părere că extinderea plantațiilor viticole în noi masive, pe soluri erodate, aflate în diferite stadii de salinizare, se poate face cu mai mult curaj dacă în prealabil se terasează și se cultivă terenurile respective, timp de 2—3 ani, cu prășitoare ca: porumb, floareasoarelui, fasole, soia. După recoltarea lor este recomandabil să se execute, în mod obligatoriu, arături adînci de toamnă însoțite de nivelarea platformelor teraselor și administrarea de îngrășăminte organice în cantități masive.

Creșterea producției la hectar pe solurile în pantă, salinizate, se poate realiza la principalele culturi agricole prin lucrări de terasare, prin desfundare, lucrare care se amortizează chiar într-un singur an. Pe măsură ce solul se desalinizează și posibilitățile economice ale cooperativei permit, se poate trece la plantarea acestor suprafețe cu viță de vie.

Pe baza rezultatelor de pînă acum, D.I.F.O.T. Suceava va lua măsuri pentru întocmirea studiilor și a proiectelor necesare înființării a noi masive viticole: se va extinde perimetrul viticol de la Vorniceni, pe partea stîngă a Jijiei pînă la cel de la Trușești-Hlipiceni, pe 1 500 ha, se vor înființa noi plantații pe dealurile de la Gorbănești-Blîndești-Sulița pe cca 500 ha și se vor mări cele de la Călărași spre Santa Mare, cu încă 600 de hectare.

Tribuna experienței înaintate

Cunoașterea tehnologiei specifice fiecărei culturi este o obligație a oricărui agronom. Adaptarea ei la anumite condiții locale concrete, determinate de sol, climă sau chiar de unele particularități social-economice impune un plus de investigații și de pricepere. Așa se formează „experiența proprie", a cărei valoare o demonstrează întotdeauna rezultatele finale: recoltele. Relevîndu-le, o serie de specialiști le-au transmis redacției, spre folosul colegilor lor. Le consemnăm în cele ce urmează.

RENTABILITATEA CULTURII A ASIGURAT-O AGROTEHNICA

Acest titlu ne-a fost sugerat de scrisoarea inginerului **Nicolae Bogluț** de la cooperativa „30 Decembrie", din satul Călacea, comuna Olcea, județul Bihor, care ne-a semnalat că, în condițiile acestei unități, inul de ulei este cultura de la care se obțin cele mai mari venituri. Afirmația este susținută de faptul că, anul trecut, de pildă, cele 350 ha cultivate cu in de ulei (din totalul arabil de 1 884 ha) au asigurat cooperativei un venit de 1 200 000 de lei, revenind deci, numai de la această cultură, cîte 7 lei pentru fiecare zi-muncă.

La baza acestui rezultat a stat producția: 651 kg/ha. Inginerul N. Bogluț consideră însă că ea nu reflectă decît în parte potențialul unității. Cooperatorii și-au și propus, de altfel, să realizeze anul acesta 1 000 kg/ha. Pentru a-și atinge țelul, ei au acționat și vor acționa asupra unui întreg complex de factori: amplasarea culturii după leguminoase anuale și perene, și cereale, mecanizarea lucrărilor începînd cu pregătirea terenului și terminînd cu recoltatul, fertilizarea, primăvara, cu 100 kg/ha de azotat de amoniu și 150 kg/ha de superfosfat etc. Un efect deosebit de bun l-a avut anul trecut tratamentul cu hexacloran împotriva puricilor și, mai ales, plivirea buruienilor îndată ce și-au făcut apariția. Cu toate măsurile luate pentru etanșeizarea combinei, s-au înregistrat însă pierderi la recoltare. De aceea, ing. Bogluț solicită întreprinderilor pentru mecanizarea agriculturii și cercetătorilor din acest domeniu elaborarea unor metode și asigurarea unor mijloace mecanice mai bune pentru recoltarea inului fără pierderi de sămînță și, eventual, cu posibilitatea utilizării și a tulpinelor.

CAIETUL DE FERTILIZARE

De fapt este vorba de un registru. Se înscrie aci, an de an modul de utilizare a îngrășămintelor pe fiecare tarla. Introdus din acest an și în cooperativa agricolă din Oglinzi, comuna Răucești, județul Neamț, acest registru se dovedește de o mare utilitate practică. Inginerul **Eduard Loghin,** care ne semnalează faptul, ne informează totodată, că evidența ținută de dînsul îi permite cunoașterea tuturor acțiunilor de fertilizare, an de an, începînd din 1963. S-a putut efectua astfel o fertilizare rațională

Pentru folosirea cu maximum de eficiență a gunoiului, la Oglinzi s-a organizat transportarea acestui îngrășămînt în platforme înalte de 2—3 m, la capătul tarlalelor care urmează să fie îngrășate. Fără îndoială, a fost nevoie de un plus de efort. Dar, așa cum consideră inginerul Loghin, existența platformelor permite evitarea practicilor greșite de pînă acum: folosirea gunoiului nefermentat, plin de paie sau coceni care trebuiau să fie arse pentru a nu împiedica lucrările de arat sau semănat, împrăștierea neuniformă a gunoiului etc.

Aceeași atentă preocupare se manifestă și față de utilizarea îngrășămintelor chimice. Vor beneficia, anul acesta, în primul rînd porumbul și, ulterior, culturile furajere. Nu sînt uitate nici alte metode: pe 50 ha de pășune se organizează tîrlirea, colectarea urinei din grajdurile de animale va permite fertilizarea unor însemnate suprafețe de leguminoase destinate bazei furajere, o bună parte din terenuri vor fi amendate și se vor organiza chiar utilizarea cenușei, a îngrășămintelor cu resturi vegetale etc. Toate acțiunile se vor desfășura pe baza evidenței la zi, din „caietul de fertilizare".

PROBLEMA ÎNȚĂRCĂRII TIMPURII A PURCEILOR ȘI PERICOLUL ANEMIEI

OPINII

Anemia purceilor poate fi principala cauză a pierderilor la sugari în unele creșcătorii. Boala duce la creșterea nesatisfăcătoare, frecvente îmbolnăviri pulmonare și digestive, mortalitate ridicată. În funcție de complexul în care evoluiază, anemia îmbracă aspecte foarte variate, de intensități diferite, de la stadii inaparente clinic, pînă la stări avansate de debilitate, distrofii, complicații bronho-pulmonare, digestive și mortalitate mare.

În ultimii 15 ani noi am urmărit acest complex morbid în nord-estul țării, făcînd cercetări clinice, anatomo-patologice, epizootologice și de laborator, stabilind în baza unor date științifice existența maladiei în creșcătorii și dînd recomandări practice pentru prevenirea și evitarea pierderilor economice.

În prezent, condițiile de creștere a porcilor în mari unități industriale și tendințele de scurtare a perioadei de alăptare a purceilor, aduc pe prim plan problema anemiei. De aceea considerăm necesare largi discuții în presa de specialitate asupra maladiei și cunoașterea ei sub toate aspectele, discuții în care specialiștii din laboratoare și de pe teren să-și spună cuvîntul pe larg.

În „Agricultura socialistă" nr. 6, din 6 februarie 1969, în cadrul materialelor publicate sub titlul „Geneza milioanelor" medicul veterinar Dumitru Popescu arăta că la Complexul industrial pentru îngrășarea porcilor de la Ulmeni, județul Ilfov, s-a realizat — întîi experimental și apoi în masă — înțărcarea purceilor la vîrsta de 21 de zile. Aplicarea acestei metode s-a soldat cu o seamă de avantaje tehnico-economice față de parametrii stabiliți prin tehnologia inițială.

În legătură cu cele de mai sus, cînd se pune în discuție înțărcarea timpurie a purceilor la trei săptămîni, trebuia să se aibă în vedere că tot la vîrsta respectivă începe să apară, cu frecvență și pierderi maxime, anemia purceilor. Discuțiile trebuie să aibă ca punct de plecare etiologia acestei anemii, pentru a putea fi eficient prevenită. Un început promițător l-a făcut tot revista „Agricultura socialistă" publicînd în numărul următor — cel de pe 13 februarie — un articol semnat de dr. T. Bugeac, dela I.C.V. B. „Pasteur". În articolul citat se acceptă etiologia și nomenclatura folosită de o parte din autorii din alte țării : se consideră drept cauză lipsa de fier din laptele matern și este numită, de aceea, anemia feriprivă. Nu sîntem însă de acord cu acceptarea numai a acestei etiologii. La baza anemiilor la purcei stă un complex de cauze, care se însumează și se potențează reciproc, ducînd la sindromul pe care unii autori îl și numesc anemia de nutriție. Și noi opinăm ca boala să fie denumită anemia purceilor sugari, deoarece în baza ei nu stă numai lipsa fierului din laptele scroafelor.

Considerăm că anemia purceilor este rezultatul însumării unui complex de carențe ce acționează pe organismul în creștere care are o fiziologie deosebită de a adultului și o hematopoeză foarte solicitată. Trecerea în revistă a acestui complex de carențe, face posibilă înțelegerea și conducerea corectă a aplicării măsurilor de prevenire și tratament. Concluzia cea mai justă, după părerea noastră, este că la originea bolii există un complex de carențe (fier, cupru, cobalt, alte microelemente, vitamina B—12), condiționat de specificul fiziologiei animalului, la vîrsta tînără. Factorii respectivi constituie un lanț și slăbirea unei singure verigi duce la dezorganizarea sau ruperea întregului circuit fiziologic.

Boala este considerată, în primul rînd, o consecință a carențelor de fier și cupru. Laptele este extrem de sărac în aceste substanțe minerale și fiindcă purceii sugari se nasc cu depozite interne limitate, curînd după naștere este necesară suplimentarea lor prin alte surse decît laptele matern. Pămîntul galben și furajele fibroase de bună calitate, la care se adaugă scoaterea periodică a purceilor la lumină și soare, furnizează în mod normal acestui tineret cantități suficiente de fier și cupru. Sinteza fierului se face numai în prezența cuprului, acesta avînd rolul de activator în formarea hemoglobinei, fără a intra în compoziția ei. Cuprul se găsește în cantități mai mari în organismul purceilor în timpul vieții intrauterine, scade la purcelul nou născut și începe să crească în săptămînile următoare. El are o acțiune nedoielnică și asupra creșterii tisulare și scheletice. Cuprul din sărurile ionizabile acționează în procesul de regenerare al eritrocitelor, dar rămîne fără acțiune asupra hemoglobinogenezei după ce rezervele sale s-au epuizat.

Cobaltul, complexul vitaminic B și vitamina B—12, au, de asemenea, un rol important în hematopoeză. Sărurile de cobalt au o dublă acțiune ; ele intervin atît în hemogeneză, cît și în eritropoeză. Rolul cobaltului în sinteza hemoglobinei este categoric, însă strict condiționat de prezența fierului și a cuprului.

Un rol important în stabilizarea formei feroase a fierului, pînă la transformarea acestuia într-un produs utilizabil direct de către organism, îl joacă și acidul ascorbic. Porcul poate sintetiza acidul ascorbic în condiții normale de viață ; atunci cînd rațiile alimentare devin deficitare, sinteza acidului ascorbic scade mult.

Elementele arătate mai sus trebuie interpretate în funcție de specificul creșterii și metabolismului la purcei și de specificul digestiei lor gastrice — pînă la 25—30 zile. Mai mult decît alte specii, porcii cresc repede în greutate mai ales la vîrsta tînără : în primele 10 zile de la naștere purceii își măresc greutatea vie de 2 1/2 ori, iar la 30 zile au de 5 ori greutatea de la naștere. Trebuie avut în vedere, de asemenea, că la specia porcină există fenomenul de aclorhidrie de vîrstă : spre deosebire de porcii adulți, la sugari sucul gastric conține puțină pepsină și în primele 20 de zile nu are acid clorhidric liber ; acesta apare la 25—30 de zile și abia către vîrsta de 3 luni chimismul sucului gastric se aproie de acela al adulților. Legat de aceasta este faptul că primirea fierului din exterior se face greu în absența sau insuficiența acidului clorhidric care micșorează în același timp și rezistența purceilor față de bacteriile din tubul digestiv.

Înalta intensivitate a activității fiziologice la purcei, creșterea lor rapidă necesită un volum ridicat de substanțe organice și săruri minerale. La început acest volum este asigurat prin laptele matern și prin rezervele pe care noul născut le-a acumulat în viața intrauterină. Începînd cu a doua decadă și chiar mai devreme, laptele matern nu mai poate satisface nevoile de hrană ale purceilor, fapt pentru care se apelează la hrana suplimentară. Către sfîrșitul decadei a 2-a laptele scroafelor cu producție medie, și cu atît mai mult al celor cu producție slabă sau deficitar hrănite, nu mai ajunge nici cantitativ și nici calitativ. Vîrsta de 3—5 săptămîni este etapa cea mai critică din viața purceilor. Examenul sîngelui arată că în primele două săptămîni conținutul în hemoglobină începe să scadă. De la 9—11 g în 100 cmc de sînge la naștere, ajunge la 4—6 g spre sfîrșitul primei săptămîni și poate scade sub 3 g în a treia și a patra săptămînă, putîndu-se declara anemia.

Introducerea înțărcării purceilor la 3 săptămîni implică, deci, aplicarea cu toată grija și rigurozitatea științifică a măsurilor de prevenire a anemiei, în complexul factorilor etiologici discutați de noi. Accentul trebuie pus pe măsuri de prevenire, deoarece tratamentul curativ în masă dă rezultate foarte slabe sau negative. Observațiunile de pînă acum ne fac să acordăm primul loc măsurilor de întreținere și hrănire a scroafelor și purceilor, și numai pe al doilea loc să punem practica folosirii injecțiilor cu compuși ferodextranici injectabili. În rezumat este vorba de : alimentația rațională a scroafelor și plimbări zilnice afară ; introducerea suplimentelor de hrană minerală și a apei de băut pentru purcei, din a 4-a sau a 5-a zi de la naștere ; obișnuirea și hrănirea purceilor cu furaje concentrate de la 10—12 zile (la scroafele cu lapte suficient) și de la 3—5 zile la cele cu lapte puțin și purcei mulți ; scoaterea treptată afară a purceilor și plimbarea lor în aer liber, începînd de la vîrsta de 5 zile.

În mod special, pentru completarea aportului de fier și cupru, la suplimentul mineral se adaugă sulfat de fier și sulfat de cupru, începînd din a 4-a sau a 5-a zi. La 1 litru de apă fierbinte se dizolvă 2,5 g sulfat de fier și 1 g sulfat de cupru, obținîndu-se o soluție cu care se stropesc sfîrcurile mamelelor, ori se adaugă în terciul de urueli cîte 10 cmc de fiecare purcel pe zi. Sulfatul de fier comercial fiind deobicei impur, cuprinde și cantități suficiente de cupru, așa că se poate chiar renunța la adăugarea sulfatului de cupru în soluția de mai sus.

Cînd cu măsurile arătate nu avem rezultate satisfăcătoare se recurge și la preparatele comerciale, injectabile la scroafe și purcei.

Din rezultatele obținute la Complexul industrial Ulmeni, sînt de reținut lucruri foarte importante. S-a arătat că este posibilă înțărcarea purceilor la vîrsta lor cea mai critică (21 de zile) administrînd rații complexe adecvate, de la vîrsta de 8—10 zile. Factorul întreținere-alimentație și-a spus încă o dată cuvîntul. Se face însă propunerea ca, pentru generalizarea acestei metode, Institutul de cercetări zootehnice și alte instituții de specialitate, să se ocupe și să rezolve cu mai multă operativitate problema lărgirii sortimentelor de furaje combinate și a calității lor.

În cadrul sortimentelor de furaje combinate, la cele destinate purceilor, trebuie studiată și rezolvată științific dotarea cu suplimentele necesare prevenirii anemiei și distrofiilor. Avantajele economice ale înțărcării purceilor la 21 de zile pledează pentru extinderea acestei metode, cu condiția obligatorie de a se asigura științific întreținerea și alimentația complexă pentru scroafe și purcei, fără care, anemia purceilor, distrofiile și pneumo-enteropatiile pot pricinui mari greutăți și pierderi nedorite de animale.

Dr. Aurel C. OPRESCU

La I.A.S. Avicola, județul Brăila, la fel ca și în celelalte combinate specializate, lucrările de deservire sînt mecanizate aproape în totalitate. Și totuși, prezența îngrijitoarei Dumitru Chiriș este utilă și oportună.

NOTĂ

Alarmă la grajduri!

În ziua cu pricina, medicul veterinar Ion Balaban a tratat contra gălbezii toate taurinele cooperativei agricole din comuna Oltenița, județul Teleorman. Conform prescripției medicului, cele 450 de bovine au primit doza corespunzătoare de distosan. Pînă spre seară, nimic deosebit. Se părea că animalele suportă bine tratamentul aplicat. Noaptea însă, la grajdul cu 90 de animale tinere, puse la îngrășat, s-a dat alarma !

— Mor animalele ! Mor animalele ! au strigat îngrijitorii.

A venit medicul, a fost anunțată direcția județeană agricolă... 13 bovine tinere, avînd o greutate medie de 150 kg fiecare, nu au mai putut fi salvate. Au fost sacrificate de necesitate. Salvarea celorlalte animale, aflate într-o situație gravă, se datorează eforturilor depuse de medicul veterinar.

S-a constatat că îngrijitorii nu au ținut seama de recomandările medicului și în scurt timp după aplicarea tratamentului au hrănit animalele cu grăunțe, fapt ce a declanșat îmbolnăvirile. Mai trebuie adăugat că, în prezent, datorită lipsei de furaje și gradului avansat de infestare cu gălbează, majoritatea taurinelor cooperativei sînt supuse unui real pericol. Cine va suporta paguba ?

M. BORZA

COLȚUL APICULTORULUI

Preocupări de sezon în stupină

Odată cu primii ghiocei, destul de întîrziați de altfel, începe și activitatea albinelor în afara stupului. Pregătirea apicultorului pentru sezonul activ începe încă din iarnă, cînd se recondiționează stupii și întregul inventar, se procură materialele necesare în stupină, se organizează evidența și planul de activitate.

Odată cu ieșirea albinelor din stup, apicultorul începe să efectueze o serie de lucrări tehnice, cum ar fi revizia de primăvară a familiei de albine, asigurarea proviziilor de hrană, hrănirea stimulentă a familiilor de albine etc. Cînd temperatura aerului la umbră ajunge la 8°C, albinele încep zborul de curățire, eliberînd resturile nedigerate acumulate în perioada de iarnă. Cînd temperatura se ridică la 12°—13°, apicultorul poate ușura efectuarea activă a zborului de curățire, prin ridicarea gratiilor și blocurilor de urdiniș, sau prin înlăturarea capacelor pentru a înlesni pătrunderea în stup a razelor solare. În continuare, după ce albinele au efectuat 2—3 zboruri, se trece la verificarea sumară a familiilor, cînd se iau și măsuri pentru îndreptarea stărilor anormale. Această lucrare se execută într-un timp cît mai scurt, fără a cerceta și descoperi toți fagurii din cuib ; se intervine numai acolo unde este cazul. Apicultorul apreciază puterea familiei, prezența mierii în fagurii din cuib, după celule căpăcite, prezența mătcii, după puietul descoperit pe fagure. Tot acum se ridică salteluțele și diafragmele izolatoare umezite, pentru a fi uscate, și se recondiționează fagurii mucegăiți.

La familiile la care nu s-au găsit nici puiet și nici matcă se iau măsuri grabnice pentru îndreptarea lor. Familiilor orfane puternice li se va da o matcă ; familiile orfane mijlocii și slabe se unesc cu alte familii din stupină care au matcă.

Cînd revizia sumară și lucrările necesare îndepărtării stărilor anormale au fost terminate, cuibul se strîmtorează în raport cu numărul fagurilor ocupați de albine și se împachetează cu materiale izolatoare care înlesnesc păstrarea căldurii.

După revizia sumară de primăvară a familiilor de albine, cînd temperatura aerului ajunge la cel puțin 14°C, apicultorul va trece la o revizie amănunțită a fiecărei familii de albine. Cu acest prilej, se constată și se stabilesc însușirile ce caracterizează starea familiilor : **puterea familiei** (exprimată după numărul de spații bine ocupate de albine), **calitatea mătcii** (apreciată după cantitatea și calitatea puietului), **cantitatea proviziilor de hrană** (în funcție de suprafața fagurilor cu miere și păstură), **starea sanitară** (prin examinarea atentă și după semnele care indică prezența unei boli la albine sau puiet).

Prezența petelor de diaree pe spetezele ramelor de faguri și pe pereții stupilor, a puietului împrăștiat, a larvelor și a unui mare număr de albine moarte, a ramelor mucegăite, sînt semne că albinele au iernat în condiții necorespunzătoare sau că sînt bolnave.

Pentru siguranță se iau probe de faguri cu puiet sau albine moarte și se trimit laboratorului veterinar pentru examenul bacteriologic. Toate observațiile făcute asupra fiecărei familii se înregistrează în carnetul de stupină.

După terminarea lucrărilor la care ne-am referit, activitatea apicultorului va fi îndreptată spre asigurarea proviziilor de hrană, strîmtorarea riguroasă a cuibului, păstrarea căldurii, lărgirea cuibului în raport cu dezvoltarea familiei, schimbarea mătcilor cu mătci tinere, prolifice.

Cea mai bună metodă de hrănire stimulentă este descăpăcirea periodică la fiecare 3—4 zile a cîte 1—2 decimetri pătrați de celule cu miere din fagurii de după diafragmă. Rezultate bune se pot obține și prin hrănirea cu cîte 300—400 de grame de sirop de zahăr dat în faguri sau în hrănitor la interval de 2—3 zile.

Pentru stimularea familiilor de albine se recomandă și hrănirea suplimentară cu polen de porumb, care are o valoare nutrivă foarte mare, sau amplasarea stupinei într-o zonă unde există un cules de întreținere.

Pe măsură ce timpul se încălzește și familiile de albine se dezvoltă, apicultorul va trece la lărgirea progresivă a cuibului pentru a asigura dezvoltarea normală pe mai departe a familiei, în așa fel încît la culesul principal să aibă un număr cît mai mare de albine culegătoare.

În vederea dirijării dezvoltării familiilor de albine și a pregătirii lor pentru valorificarea intensă a culesurilor timpurii, folosirea mătcilor ajutătoare joacă un rol deosebit de important.

Prin aplicarea corectă a măsurilor de creștere și îngrijire, apicultorul are posibilitatea să obțină producții mari de miere și ceară și să înceapă activitatea în cele mai bune condiții.

Grigore BRĂTIANU
secretar tehnic

Nicolae BOARU
tehnician apicol
la filiala județeană
A.C.A., Constanța

CROTALII OVINE, BOVINE și PICIOR PUI, numerotate și nenumerotate, livrează orice cantitate la preț legal; C.A.P. Bălăceanca, șoseaua Vitan 197 A, sector 4, București.

GRIJĂ SPORITĂ PENTRU HRANA ANIMALELOR

Orice resursă bine gospodărită

În multe din cooperativele agricole din județul Ilfov, balanța furajeră deficitară determinată de condițiile neprielnice ale anului trecut, la care s-a mai adăugat și prelungirea neașteptată a perioadei de stabulație, a dus la depășirea consumurilor planificate la diferite sortimente de furaje. Ca urmare, unele din stocurile de nutrețuri au fost lichidate, altele sînt pe sfîrșite. În asemenea condiții, **preocuparea centrală a organelor agricole județene, a consiliilor de conducere și a cadrelor din unități o constituie menținerea intactă a efectivelor de animale existente, precum și realizarea producției zootehnice planificate.**

În urma analizelor efectuate în fiecare unitate în parte, s-a ajuns la concluzia că posibilitatea cea mai sigură de depășire a acestei perioade critice constă în sprijinul și îndrumarea concretă, la fața locului, creșterea preocupării specialiștilor pentru stabilirea celor mai eficiente substituiri de furaje, stimularea colaborării și întrajutorării intercooperatiste. Către folosirea cu randament sporit a tuturor nutrețurilor grosiere, a subproduselor și în general a tuturor resurselor furajere ne întreptăm atenția în primul rînd, în aceste zile. O serie de cooperative agricole, cum ar fi cele din Chiriacu, Hagiești, Mostiștea, Frăsinet, Ulmeni, 8 Martie, Drăgănești și altele, care s-au ocupat din timp de asigurarea utilajului necesar preparării nutrețurilor, care au recoltat și depozitat cu grijă gospodărească toate sortimentele de furaje, dispun încă de rezerve suficiente pînă la masa verde. Alte unități, cum este cazul și la cooperativa agricolă din Putineiu, deși dispun de unele cantități de furaje, în special de porumb siloz, nu le-au putut folosi datorită depozitării lor în locuri cu căi de acces greu practicabile.

În strînsă colaborare cu uniunea județeană a cooperativelor agricole de producție, cunoscînd situația reală din fiecare unitate, ne străduim ca să distribuim furajele disponibile în special acolo unde deficitul înregistrat este mai mare.

Am luat, de asemenea, măsuri care să asigure recuperarea nerealizărilor înregistrate pe primul trimestru în producția zootehnică. **În nici un caz nu ne gîndim la scoaterea animalelor la pășune înainte de perioada optimă. Urmărim ca, în fiecare unitate, întreaga suprafață destinată culturilor furajere să fie cît mai eficient folosită. O dată cu repartizarea unor cantități sporite de îngrășăminte chimice, cu extinderea irigațiilor pe aceste suprafețe, ne-am propus să generalizăm metoda culturilor duble, sursă importantă de asigurare a unui volum sporit de masă verde și de nutreț pentru însilozare. Două centre de preparare a furajelor combinate pentru păsări, organizate la Otopeni și Jilava, vor asigura necesarul pentru toate cooperativele agricole din județ. De asemenea, în cele 30 de cooperative care vor îngrășa tineret taurin, în cele 70 care vor crește și îngrășa grăsuni și în cele 20 care vor îngrășa berbecuți, structura bazei furajere a fost astfel stabilită încît să corespundă cît mai bine cantitativ și calitativ cerințelor de exploatare ale speciei respective. Pentru rentabilizarea producției zootehnice, în special în unitățile situate în zone preorășenești, s-a prevăzut folosirea intensă în hrana animalelor a tăițeilor de sfeclă, a borhotului de bere, deșeurilor provenite din industria legumelor și fructelor, din vinificație și în urma prelucrării produselor de origine animală. Experiența pozitivă, acumulată de cooperativele agricole din Gîrbovi, Ștefănești, Chirnogi și altele în direcția înnobilării furajelor grosiere, prin fermentare sau drojduire, va fi extinsă într-un număr sporit de unități. Totodată, vom lua din timp măsurile necesare pentru asigurarea cooperativelor agricole cu utilaje, ca instalații pentru uscarea finului, mori cu ciocănele, zdrobitoare de știuleți tip I.M.A. Ștefănești, tocători tip Energia-Constanța și alte agregate care să contribuie la creșterea valorii nutreturilor prin preparare.**

Avem convingerea că îmbunătățind continuu baza materială a zootehniei — producția de furaje — vom putea încheia acest an, în ciuda greutăților întîmpinate, cu rezultate cel puțin egale față de prevederile planului.

Ing. Constantin CONSTANTINESCU
de la Direcția agricolă județeană Ilfov

Finul de lucernă se asigură de pe acum

Hotărîți să lichideze cu rămînerea în urmă la care i-a obligat vremea, mecanizatorii și membrii cooperativelor agricole din județul Buzău au lucrat, la însămînțări folosind și atelajele, întreaga zi-lumină. Printre culturile cărora le-au acordat o atenție aparte, cu totul deosebită față de anii anteriori, se numără și lucerna. Actualizînd inițiativa luată anul trecut, de a se asigura pentru fiecare vacă minimum 20 de ari cultivați cu lucernă, direcția agricolă județeană a izbutit să aprovizioneze cu sămînță, în cantități suficiente, marea majoritate a cooperativelor agricole. Pe lîngă sămînța procurată prin Agrosem, direcția agricolă a distribuit unităților și 12 tone de sămînță de lucernă produsă la cooperativa din Vîlcelele, sub directa îndrumare a serviciului județean de bază furajeră. Ca urmare, au fost deja însămînțate cu lucernă peste 2 000 de hectare, iar pe vreo 200 de hectare, pentru care nu a ajuns sămînța, s-a pus sparcetă. Sămînța de sparcetă, produsă de asemenea pe loturile semincere, a fost distribuită cooperativelor în care cultura găsește condiții optime.

S-a urmărit ca lucerna să fie amplasată pe terenuri amenajate pentru irigat sau prevăzute pentru amenajare în 1970. Cu toate acestea, suprafața de lucernă irigată continuă să rămînă redusă : aproape 2 000 din cele peste 9 500 de hectare cultivate. Alături de cooperative ca cele din Ghergheasa, Bărăganu, Udați și Rușetu, care irigă între 100—175 de hectare, sînt unități care nu irigă nici o palmă de cultură, deși au condiții. În această situație sînt cooperativele din Balta Albă, Gălbinași, Cotu Ciorii, Bentu care ocupă terenurile amenajate cu culturi mai puțin sensibile la irigații decît lucerna.

Acest lucru, plus faptul că lucerna de pe 2 000 de hectare este bătrînă (dă recolte mici și se cere înlocuită cel mai tîrziu la anul) pun în fața cooperativelor sarcina de a exploata rațional cultura. Or, ce se constată ? Că în numeroase unități suprafața de lucernă destinată masei verzi este mai mare decît cea rezervată producerii finului. Astfel, la cooperativa din Bălteni, lucerna de pe 55 de hectare va fi utilizată ca masă verde și numai recolta de 30 de hectare va fi transformată în fîn. La cooperativa din comuna C. A. Rosetti, raportul dintre masa verde și fîn este de doi la unul în favoarea primului furaj. Sînt și cazuri care merită să fie evidențiate. La Vîlcelele, bunăoară, din 390 de hectare cultivate cu lucernă, numai 57 au fost afectate producerii furajelor verzi. Exemplul acesta, la care am putea adăuga și altele, pune și mai puternic în lumină orientarea greșită a acelor unități care n-au învățat prea mult din experiența ultimei ierni. Este de datoria organelor agricole județene să intervină energic pentru a determina unitățile să rezerve producției de fîn cea mai mare parte din lucerna pe care o au. Trebuie reținută, de asemenea, o mai mare suprafață de lucernă pentru sămînță. În afara celor 2 000 de hectare de lucernă, mult prea bătrînă, în 1970 va trebui înlocuită și cultura care a ieșit slăbită din iarnă și nu va regenera satisfăcător.

O chestiune care va deveni actuală în cursul următoarelor cîteva zile o constituie raționalizarea consumului de lucernă verde. Problema se pune mai acut, se înțelege, pentru acele cooperative care și-au propus să rețină pentru fîn suprafețe reduse. De altfel, ni se pare posibilă anularea totală a consumului de lucernă în a doua parte a verii și în cursul toamnei, cînd pot fi date în furajare plantele de nutreț semănate după secară și borceag masă verde, și în miriște, după orz și grîu.

M. MOTREANU

PRODUCĂTORI!

O dată cu venirea primăverii, acordați toată atenția recoltării legumelor de primă apariție:

SPANAC,
SALATA VERDE,
RIDICHI,
CEAPĂ VERDE.

Nu pierdeți nici o zi!

Recoltarea la timp și valorificarea rapidă a acestor legume, prin centrele de legume și fructe, vor contribui la sporirea veniturilor gospodăriei dv. precum și la abundența de produse pe piață.

CUM ACȚIONEAZĂ GESTIUNEA ECONOMICĂ PROPRIE

(Urmare din pag. 1)

economică proprie a fost generalizată anul trecut în toate întreprinderile. Prin această măsură s-a mărit autonomia unităților în gospodărirea tuturor valorilor, concomitent cu întărirea răspunderii materiale, realizîndu-se în același timp o creștere a eficienței economice. Experiența acumulată în cursul anului trecut și în prima parte a acestui an demonstrează că pe ansamblul rețelei I.M.A. au fost înregistrate rezultate economico-financiare favorabile, lucru ce a consfințit viabilitatea noii lor forme de organizare. **La nivelul Direcției generale I.M.A. s-au obținut anul trecut venituri mai mari decît cele planificate cu aproximativ 22,2 milioane lei, reducîndu-se în același timp cheltuielile planificate cu 59,8 milioane de lei.** Ca urmare, s-a obținut o reducere a cheltuielilor la 1 000 de lei venituri cu 22,30 lei. Dacă la nivel central aspectul este favorabil, la nivelul întreprinderilor se observă o inegală participare la realizările generale. De exemplu, efortul a 139 de întreprinderi s-a materializat într-o diferență favorabilă de 410.3 milioane de lei, realizîndu-se 112,7 milioane de lei beneficii peste plan. În schimb, restul unităților au depășit cheltuielile admise cu 30,2 milioane de lei. Interesant este faptul că trei din unitățile planificate cu diferențe favorabile au înregistrat pierderi, în timp ce 75 de unități, planificate cu dotații, au realizat beneficii sau economii la dotații.

Se poate atinge etalonul unei înalte rentabilități ?

Această idee preocupă permanent Consiliul Superior al Agriculturii și direcțiile agricole județene. **„Pentru îmbunătățirea în continuare a activității întreprinderilor de mecanizare, în acest an s-au organizat, în perioada de iarnă, instructaje cu toți factorii de răspundere din unități** (directori, ingineri-șefi, economiști șefi, contabili și șefi de secție) **unde s-au prelucrat detaliat măsurile ce trebuie luate, în continuare, în scopul folosirii din plin a utilajelor și forței de muncă și obținerii unor rezultate economice din ce în ce mai bune"** — ne-a spus tov. **Constantin DINESCU,** director general adjunct în Consiliul Superior al Agriculturii.

Preocupată de generalizarea autofinanțării, conducerea Direcției agricole județene Ilfov a organizat, la I.M.A. Călugăreni, o consfătuire menită să analizeze în detaliu realizările obținute în urma introducerii gestiunii economice în I.M.A. Ideea care s-a desprins din această analiză a fost că, într-un timp foarte scurt, se poate atinge etalonul unei înalte rentabilități, atît pe județ cît și pe fiecare întreprindere în parte. Datele centralizate la nivel de județ întăresc această afirmație. Astfel, 16 din cele 20 de unități de mecanizare au încheiat anul trecut cu beneficii. Din acestea, 13 au depășit cu 21 921 000 de lei diferența favorabilă planificată. Influențat direct de aceste realizări, indicatorul cheltuieli la 1 000 de lei venituri a fost redus cu 48 de lei — în loc de 921 de lei realizîndu-se 873 de lei.

De la ing. **Gheorghe ȘTEFĂNESCU,** director adjunct în direcția agricolă județeană Ilfov, am aflat că aceste rezultate se datoresc folosirii mai bune, pe o perioadă mai mare de timp, a tractoarelor și mașinilor agricole de către majoritatea întreprinderilor. Concomitent cu această acțiune un accent deosebit s-a pus pe reducerea cheltuielilor.

Răspunsul este semnificativ prin faptul că el a fost repetat de toți cei ce au participat la anchetă. Deosebirea a constat doar în multitudinea soluțiilor găsite pentru reducerea cheltuielilor sau sporirea veniturilor. Am dorit să știm, și nu întîmplător, pe care din acești doi indicatori s-a pus accentul în acțiunea de rentabilizare, pentru că eficiența unei activități constă nu numai în ceea ce ai realizat, ci și cu ce cheltuială s-a obținut produsul respectiv. (În cazul I.M.A. lucrările prestate). Remarca generală rămîne că reducerea cheltuielilor are ponderea principală în totalul realizărilor. Astfel, în județul Ilfov veniturile au fost depășite cu 7.6 milioane de lei, iar cheltuielile au fost reduse cu 11,36 milioane de lei. Proporția rămîne valabilă și pe fiecare întreprindere în parte.

Considerînd că este destul de edificator exemplul dat, să vedem care sînt principalele elemente care au permis reducerea mai rapidă a cheltuielilor și, mai ales, dacă în viitor acestea vor influența în aceeași măsură realizările. Forma de manifestare a reducerii cheltuielilor o reprezintă economiile pe total și pe fiecare element în parte. O pondere însemnată — între 30 și 90 la sută — din valoarea economiilor s-a realizat la combustibili și lubrifianți. Îmbucurător este că și în acest an unitățile s-au angajat să acorde o mare atenție folosirii eficiente a combustibililor. La I.M.A. Cefa, județul Bihor, de pildă, economiile la acest capitol de cheltuieli vor fi de 40 000 de lei ; la I.M.A. Teiu, județul Argeș, prin reducerea consumului specific cu 0,5 kg/ha se vor economisi 88 000 kg de motorină, ceea ce valoric reprezintă 73 000 de lei. De regulă, economiile se vor realiza prin eliminarea scurgerilor și pierderilor din cauza manipulării, precum și prin înlăturarea deplasărilor în gol.

Nici reducerea costului reparațiilor și a consumului de piese de schimb la tractoare și mașini agricole nu au fost trecute cu vederea. Recondiționarea de piese, prelungirea funcționării tractoarelor între două reparații, ca urmare a unei îngrijiri mai atente a mașinilor și tractoarelor vor aduce întreprinderii Teiu, județul Argeș, o economie de 295 680 de lei, iar celei din Cefa, județul Bihor, de 362 000 de lei. Dacă la acestea se mai adaugă economiile ce se vor realiza și la celelalte elemente — fondul de salarii, cheltuieli gospodărești, reparații capitale la mijloace fixe și amortizarea lor — economiile pot atinge valori de milioane de lei.

Creșterea veniturilor reprezintă o altă latură, care poate și trebuie să asigure rentabilizarea tuturor I.M.A. Și aici căile de realizare sînt diverse, dar se pot constata totuși, din răspunsurile primite la anchetă, două linii directoare : în primul rînd, **creșterea volumului sortimentului de lucrări în cadrul cooperativelor agricole** și în al doilea rînd, **executarea de lucrări agricole și neagricole la terți.**

Marea majoritate a răspunsurilor date de participanții la ancheta noastră au relevat faptul că sporirea volumului și sortimentului de lucrări se va realiza, pe de o parte, prin dotarea unităților cu gamă mai largă de tractoare și mașini agricole și adaptarea celor existente în vederea mecanizării integrale, în acest an, a lucrărilor la culturile de păioase, inul pentru ulei, la lupin, cartof, cînepă etc., precum și extinderii mecanizării în pomicultură, viticultură, legumicultură, pe terenurile în pantă, în zootehnie etc., și, pe de altă parte, prin sporirea productivității muncii.

Cu prilejul anchetei am desprins și un alt aspect : faptul că, în anumite cooperative agricole, mecanizarea unor noi lucrări întîmpină încă o oarecare rezistență. De aceea, credem că este binevenită inițiativa unor secții și întreprinderi, care au organizat loturi de 60—100 ha pe care au mecanizat integral lucrările. Pe asemenea loturi experimentale s-au obținut producții duble față de cele realizate, în medie, de cooperative.

Pentru o folosire mai comoletă a utilajelor, secțiile și întreprinderile de mecanizare au trecut la prestarea de servicii — lucrări neagricole — pentru terți. Această activitate, menită să sporească veniturile, cunoaște o dezvoltare destul de mare, iar realizările pentru multe unități se ridică la milioane de lei. Pentru 90 la sută din întreprinderile și secțiile prinse în anchetă ponderea acestor venituri reprezintă 15—20 la sută din veniturile totale. Am întîlnit însă, în răspunsurile primite la anchetă, cazuri cînd ponderea veniturilor provenite din efectuarea de lucrări neagricole la terți este exagerată. I.M.A. Rîmnicu Vîlcea, de exemplu, a depășit planul de venituri cu 2 170 000 de lei ; ing. **Alexandru CÎRSTEA,** de la această unitate, precizează că ponderea realizărilor din alte surse reprezintă 50 la sută din totalul veniturilor. Nu rezultă însă din răspunsul său care a fost calitatea lucrărilor și volumul executat. Din răspunsurile primite de la alte două unități — I.M.A. Agnita, județul Sibiu și I.M.A. Tărtășești, județul Ilfov — reiese că o serie de factori de răspundere din conducerea întreprinderilor și secțiilor, în dorința de a-și rentabiliza cît mai rapid activitatea, sînt tentați să execute la terți un mare volum de lucrări cu tarife mari. Insistăm asupra acestui aspect deoarece vrem să subliniem următorul lucru : **sarcina principală a întreprinderilor pentru mecanizarea agriculturii este aceea de a efectua la timp întregul volum de lucrări solicitat de cooperativele agricole, în scopul sporirii producției vegetale și animale.**

Fisuri în evidența tehnico-operativă a secției, care pot genera risipă

Gestiunea economică proprie presupune urmărirea atentă a cheltuielilor și înregistrarea operativă a veniturilor încasate. Fiind vorba de operațiuni curente, ele se fac de regulă la locul producerii fenomenului, adică la secție. Linia generală pe care se merge în acest sens este simplificarea muncii de evidență, fără însă ca aceasta să-și piardă caracteristicile esențiale, adică să fie clară, precisă și operativă (înregistrarea să se facă imediat ce fenomenul s-a produs).

Mai mult de jumătate din economiștii, contabilii și pontatorii din secții, care au răspuns la ancheta noastră, au ridicat problema corelației ce ar trebui să existe între consumul de combustibil și volumul fizic al lucrărilor executate. Lunar, pentru fiecare mecanizator se întocmește o fișe de evidență, în care, alături de consumul de motorină (combustibilul principal) și de piese de schimb, se trece și volumul fizic al lucrărilor executate. Cu toate acestea, operarea datelor se face cu o oarecare aproximație și nu exact. Iată de ce. Pentru determinarea volumului fizic de lucrări efectuate de fiecare tractorist ar trebui ca economistul sau contabilul să se deplaseze pe teren pentru a măsura suprafețele pe care s-a lucrat. În cazul că au lucrat 20—25 de tractoare, iar ziua de muncă se încheie odată cu apusul soarelui, măsurarea devine imposibilă, ca, de altfel, și corelarea consumului de motorină cu planul fizic al lucrărilor. Admițînd, totuși, că se poate determina operativ volumul de lucrări, din lipsă de vase gradate nu se poate măsura exact motorina consumată. Și încă o situație. Cînd pe o parcelă lucrează două sau mai multe tractoare, iar în cursul aceleași zile unele se opresc, ca urmare a unor defecțiuni accidentale, evaluarea fizică se face prin învoială între tractoriști și nu după consumul de motorină real.

Încă o greutate a determinării exacte a consumului de combustibil o formează lipsa unor tarife diferențiate pentru arăturile la diverse adîncimi. De exemplu, tariful pentru arătura de 18—20 cm este la fel ca pentru cea de 27—30 cm. Or, este știut că efortul și, respectiv, consumul de combustibil sînt mai mari în al II-lea caz. Iar pentru a justifica consumul mare de motorină și alți combustibili, provenit adeseori datorită risipei, tractoriștii apelează la bunăvoința celor ce semnează actele de recepție a lucrărilor efectuate în C.A.P., de a trece adîncimi mai mari la arături decît cele efectuate în realitate. De aici se desprinde ideea că în evidența tehnico-operativă la nivel de secție mai sînt încă fisuri. Este adevărat că, începînd din acest an, în toate I.M.A. consumul de motorină a fost cartelat. Aceasta nu rezolvă însă integral problema determinării exacte a consumului atîta timp cît secțiile nu vor fi dotate și cu vase gradate, alimentarea continuînd să se facă direct la rezervorul tractorului. Și, pe de altă parte, atîta timp cît nu se face o măsurătoare exactă a volumului fizic de lucrări efectuat de fiecare tractorist în parte.

O altă deficiență — rezultată din anchetă — este că, în 99 la sută din cazuri, alimentarea se face de către economiștii, contabilii sau pontatorii de secții, adică tocmai de către cei ce întocmesc documentele de evidență primară. În această situație, este încălcat principiul financiar, potrivit căruia gestionarul de valori nu are voie să opereze în documentele de evidență și invers. Ar fi bine ca asemenea probleme să formeze teme de studiu pentru serviciile de organizare științifică a muncii și a producției din întreprinderi și de la direcțiile agricole, iar acolo unde este necesar să se apeleze la sprijinul Direcției generale I.M.A.

Concordanță între eficiența activității I.M.A. și recoltele obținute de C.A.P.

Rezultatele obținute de cooperativele agricole depind în foarte mare măsură de calitatea și perioada în care sînt efectuate lucrările de către întreprinderile de mecanizare. Activitatea I.M.A. este condiționată, la rîndul ei, de gradul de calificare și de permanentizarea cadrelor. De regulă, tractoriștii sînt repartizați să lucreze în cooperativele din care provin. Prin acest lucru se realizează o mai mare cointeresare a lor în executarea unor lucrări de calitate. Dar nu peste tot se poate asigura acest lucru. În multe situații, tractoriștii nu sînt din comuna respectivă. Și, atunci, trebuie să li se asigure condiții de adăpostire și hrănire, lucru ce se realizează cel mai bine prin organizarea de sedii permanente la secțiile de mecanizare.

Din ancheta întreprinsă de redacție rezultă că marea majoritate a celor ce părăsesc I.M.A. și merg să lucreze în alte domenii de activitate provin din rîndul tinerilor absolvenți ai școlilor profesionale de mecanici agricoli. De ce ? La sosirea în întreprinderi, acestora li se repartizează, de regulă, tractoarele și mașinile cele mai uzate, pe care cei mai vechi le-au refuzat. În asemenea condiții ei realizează cîștiguri scăzute, fapt ce-i determină să schimbe locul de muncă. De aceea, direcțiile agricole și conducerile întreprinderilor au primit sarcina să asigure tinerilor absolvenți tractoare și mașini în perfectă stare de funcționare.

Pe lîngă factorii amintiți, un loc important în obținerea de producții sporite îl au **relațiile dintre I.M.A. și C.A.P.** Multe din răspunsurile la anchetă s-au referit la faptul că o serie de inginei din C.A.P. refuză să dea calificative de calitate lucrărilor efectuate de mecanizatori. Acolo unde o asemenea colaborare există, și rezultatele sînt destul de frumoase.

Considerîndu-le deosebit de prețioase, redăm propunerile pe care ni le-au sugerat, în cadrul anchetei, cîțiva conducători ai I.M.A. **„Calitatea lucrărilor efectuate de tractoriști** — spune ing. **Boris CEAPALIS,** directorul I.M.A. Roman, județul Neamț — **depinde atît de activitatea șefului de secție de mecanizare, cît și de cea a brigadierului și inginerului din C.A.P. De aceea, consider necesară elaborarea unor acte normative, care să precizeze sarcinile ambelor părți, cît și consecințele ce decurg din aceasta".** La rîndul său, ing. **Vasile ANDREI,** directorul I.M.A. Ștefănești — Municipiul București, susține că **realizările I.M.A. ar trebui să fie apreciate și în funcție de rezultatele cooperativelor agricole deservite. În continuare, dînsul arată că ar fi bine să se instituie răspunderea materială a fiecărui cadru din I.M.A., începînd de la mecanizatori și pînă la șeful de secție, pentru activitatea depusă atît în cooperativele agricole, cît și la terți.** Într-un cuvînt — creșterea sau diminuarea cîștigului tractoriștilor și în funcție de recoltele obținute de cooperative. De fapt, noua formă de salarizare permite acest lucru. Lucrătorii din I.M.A. pot fi stimulați anual cu prime pentru realizări deosebite.

Deși unitățile de mecanizare urmau să-și rentabilizeze activitatea pînă în anul 1970, prin eforturi proprii și în parte prin anumite modificări ale tarifelor de plată a lucrărilor agricole, ele au reușit ca încă din 1968 să reducă aproape în întregime dotațiile de la buget. Marea majoritate a participanților la ancheta organizată de revistă au subliniat importanța și efectul deosebit pe care îl are trecerea unităților de mecanizare a agriculturii de la finanțarea de la buget la gestiunea economică proprie. Introducerea acestui principiu a condus la creșterea interesului mecanizatorilor și al celorlalte cadre din I.M.A. pentru îngrijirea și folosirea mai atentă a utilajelor ; creșterea volumului și sortimentului de lucrări ; realizarea de economii.

Ideea ce se desprinde din anchetă este însă că rezervele interne ale întreprinderilor de mecanizare nu au fost nici pe departe epuizate. Există încă largi posibilități ca, prin organizarea științifică a producției și a muncii, tractoarele și mașinile agricole să fie încărcate la capacitatea maximă, prin formarea de agregate și cupluri de mașini. De asemenea, mijloacele de transport pot fi folosite mai judicios, în tot timpul anului. Cu utilajele de ateliere este necesar să se execute un volum mai mare de lucrări pentru terți.

Direcțiilor agricole județene le revin sarcini deosebite în ce privește îndrumarea și sprijinirea întreprinderilor pentru mecanizarea agriculturii în vederea rentabilizării lor.

Poșta redacției

Ing. Constantin CHERCIU — cooperativa agricolă Ghimpați, județul Ilfov :

— Specialiștii din cooperativele agricole care își au domiciliul în altă localitate (cazul dv., care locuiți în București) nu au dreptul la diurnă pentru zilele în care se află la ședințe, consfătuiri etc. în localitatea unde domiciliază.

— Perioada lucrată în funcții de ingineri înainte de terminarea facultății se ia în considerare în vederea încadrării și promovării în funcție, după absolvirea facultății.

— Potrivit reglementărilor în vigoare, în cooperativele agricole mari, cu peste 2 000 de hectare convenționale, există funcția de inginer principal și funcția de inginer. Încadrarea pe aceste funcții o face direcția județeană agricolă.

Ing. Valeriu CIOABĂ — de la cooperativa agricolă din Mogoșani, județul Dîmbovița :

Inginerii zootehniști din cooperativele agricole sînt salarizați în raport cu mărimea efectivelor de animale din unitățile în care activează, calculate în U.V.M.

În cazul unităților cu 500—1 000 U.V.M., salariul se stabilește între limitele de 1 300—1 700 de lei, iar la cele cu peste 1 000 U.V.M., salariul este cuprins între 1 300—1 850 de lei, în funcție de vechimea în munca de inginer a celor în cauză.

Ing. Mircea POPA — comuna Strîmbeni, județul Argeș :

— Inginerii care își desfășoară activitatea în cooperative agricole de producție pot cumpăra produse agroalimentare pentru nevoi proprii de la chioșcurile acestor unități, în condițiile și la prețurile stabilite pentru membrii cooperatori. Fiind salariați de stat, ei nu beneficiază de lot în folosință. Acest drept îl au, conform statutului cooperativei agricole, numai familiile de cooperatori.

— Prevederile la care vă referiți în scrisoare și-au pierdut aplicabilitatea.

Ing. Ioan IORGA — subcentrul de reproducție și selecția animalelor Crevedia, județul Ilfov :

Pentru timpul lucrat în cooperativa agricolă — 1 februarie — 1 noiembrie 1968 — puteți beneficia de sporul de vechime conform art. 5 din regulamentul aprobat prin H.C.M. nr. 693/1963, care prevede că sporul se acordă în raport cu timpul efectiv lucrat în cursul anului respectiv în unități de producție agricolă. Stabilirea cuantumului sporului și acordarea lui sînt de competența direcției județene agricole.

Ing. Vasile MIKO — de la cooperativa agricolă din Hotoan, județul Satu Mare :

Inginerii din cooperativele agricole pot fi premiați și atunci cînd, din cauze independente de voința lor, unele producții planificate nu au fost realizate în întregime, dar au fost compensate prin depășirea livrărilor la alte produse, Compensările se calculează valoric, la prețurile indicate în instrucțiunile de completare a dării de seamă anuale a cooperativei agricole.

Sporurile de preț obținute ca urmare a livrării unor produse de calitate superioară celor avute în vedere la întocmirea planului (semințe, fructe, legume) se iau în calculul realizărilor ca depășiri de plan, comparîndu-se valoarea realizată cu cea planificată. În aceste cazuri, prin excepție de la instrucțiunile Consiliului Superior al Agriculturii nr. 3 023/1967, prețul de realizare se aplică la produsele efectiv livrate, nu și la cele planificate, care rămîn cu valoarea stabilită în plan.

Ing. Ion CREȚU — Arad și un grup de ingineri din cooperativele agricole ale județului Ialomița :

— Problema corelării salariilor inginerilor din cooperativele agricole cu cele ale inginerilor din unitățile agricole de stat se studiază la Consiliul Superior al Agriculturii și la alte organe centrale, urmînd să fie reglementată în cadrul măsurilor ce se vor adopta pentru aplicarea noului sistem de salarizare și majorarea salariilor ce se aplică în acest an, eșalonat, în toate ramurile.

— Inginerii din cooperativele agricole, fiind salariați, nu beneficiază de lot în folosință ; conform statutului, acesta se acordă numai familiilor de cooperatori.

Obligația de a asigura locuințe specialiștilor care lucrează în cooperativele agricole revine consiliilor populare comunale. Și specialiștii agricoli pot beneficia de credite pentru construirea de locuințe proprietate personală, conform legii nr. 9 din mai 1968.

DICȚIONARUL DE ECONOMIE AGRARĂ

În Editura agro-silvică a apărut, sub redacția dr. ing. S. Hartia, Dicționarul de economie agrară. La elaborarea acestuia, a contribuit un valoros colectiv de cercetători, cadre didactice și specialiști din producție.

Prezentînd mai mult de 1 200 de termeni specifici economiei ramurilor și întreprinderilor din agricultură, organizării și planificării producției agricole, conducerii unităților, precum și tangențelor acestora cu diferite domenii ale economiei politice, statisticii, sociologiei și econometriei, lucrarea este deosebit de utilă atît specialiștilor din agricultură, cît și acelora care au legătură cu activitatea agricolă.

ÎN CURÎND !

UN NOU CONCURS DOTAT CU PREMII !

ORIENTAREA TEMATICII CONSILIULUI DE ADMINISTRAȚIE SPRE PROBLEMELE MAJORE ALE FERMELOR

Pentru reducerea oricăror cheltuieli neeconomicoase este necesară o perfectă organizare a procesului de producție, așa fel ca din bilanțurile unităților să dispară poziția „pierderi". „În această muncă trebuie să-și aducă contribuția toți salariații întreprinderii și, în primul rînd, membrii consiliului de administrație — organizatorii întregului proces de producție" — ne spunea inginerul **Alexandru VOLCOV,** directorul I.A.S. Tulcea.

Afirmația directorului este susținută de inginerul **Aurel BURCEA,** șeful fermei Agighiol, printr-un exemplu concret : „Anul trecut — spunea el — am pierdut la ovine aproape 1.8 milioane de lei. Cum specia este prin excelență rentabilă, ne-am întrebat, în mod firesc, de ce totuși pierdem. După o dezbatere deloc liniștită și nici scurtă, în consiliul de administrație, am ajuns la concluzia că nerentabilitatea în acest sector se datorește concentrării la o singură fermă a unui efectiv foarte mare — 14 000 de ovine. În această situație, transportul unor cantități însemnate de furaje, pe distanțe de 10—15 km, s-a dovedit complet neeficient".

„Nu numai greutățile în furajare au contribuit la pierderea amintită — ne relata tehnologul șef al unității, inginerul **Vasile GALBOR.** Un efectiv mare pretinde și un număr apreciabil de ciobani. Îndrumarea și controlul acestora, mai ales din primăvară pînă în toamnă, erau foarte greu de realizat. În aceste condiții, am hotărît repartizarea celor 14 000 de ovine pe ferme, fiecăreia revenindu-i cîte 1 700—2 000 de oi, în funcție de posibilitățile de cazare. Se vor elimina astfel transporturile de furaje și, lucrul cel mai important, grija șefilor de fermă pentru păstrarea și conservarea producției secundare va crește simțitor".

Un lucru demn de remarcat este responsabilitatea cu care muncește întregul consiliu de administrație. Inginera **Lia CRĂCIUN,** de la ferma centru, ne-a furnizat un exemplu destul de concludent. „Întreprinderea noastră a moștenit o plantație de portaltoi la care se pierdea, din cauza amplasării și a soiurilor necorespunzătoare care nu ajungeau la maturitate pînă la venirea iernii, 400 000 — 500 000 de lei. Suma rămasă de amortizat era de 676 000 de lei, iar timpul cît trebuia să mai funcționeze plantația — încă 20 de ani. Avînd posibilitatea să o casăm, cu condiția plății integrale a amortismentului rămas, am lichidat-o, economisind pentru următorii ani o sumă importantă.

Din cele relatate de interlocutorii noștri rezultă tendința consiliului de administrație de a se ocupa de aspectele majore ale producției și de a lăsa un spațiu larg de „mișcare" șefilor de ferme.

În ce direcții se va îndrepta activitatea consiliului de administrație în acest an ?

„Condițiile pedoclimatice ale întreprinderii noastre sînt excepționale pentru producerea strugurilor de vin — relata inginerul **Vasile BRANOVEȚEANU,** șeful sectorului de organizare științifică a producției și a muncii. Am plantat pînă acum 50 de hectare și avem pregătite alte 150. Pentru viile care se vor planta în anul 1969, ne preocupăm de stabilirea soiurilor care să se preteze cel mai bine la condițiile noastre".

„Va trebui să rezolvăm încă două chestiuni care nu mai suportă amînare, opina directorul întreprinderii ; și în primul rînd relațiile dintre ferme și sectorul de aprovizionare-desfacere al întreprinderii. Sectorul de deservire respectiv își face datoria față de ferme, însă reciproca nu este adevărată. Să mă explic. La începutul anului, fermele își întocmesc un plan de aprovizionare pe baza căruia sectorul își face un plan de venituri și cheltuieli. În timpul anului, fermele economisesc o serie de materiale, lucru foarte bun de altfel, însă sectorul nu-și mai realizează planul de venituri. Va trebui ca la întocmirea planurilor de aprovizionare, fermele să țină seama de experiența anului trecut, astfel ca previziunile de materii și materiale să fie cît mai aproape de realitate. O a doua problemă, care trebuie rezolvată în cursul acestui an, este administrarea îngrășămintelor. Ultimele analize de sol în unitatea noastră s-au făcut acum 10 ani. De atunci, îngrășămintele se încorporează în pămînt după cantitățile existente în magazii. Or, lucrul este complet necorespunzător. Anul acesta vom face analizele chimice ale solului, iar în viitor ne vom strădui ca între două asemenea analize timpul să fie cît mai scurt".

Știind de vorbă cu cei cîțiva membri ai consiliului de administrație al I.A.S. Tulcea, rămîi cu convingerea că acest colectiv este bine organizat își cunoaște precis responsabilitățile și, lucru foarte important, știe cum trebuie să se achite de ele.

S. CERCELARU

O discuție înainte de însămînțarea porumbului asupra hibridului ales este deosebit de necesară. Este un obicei al inginerului agronom Gheorghe Roman, de la cooperativa agricolă Lunguleț, județul Dîmbovița, să procedeze astfel.

Foto : C. DUMITRU

SEMINȚE GARANTATE Agrosem

Cultivatori

De la depozitele și magazinele AGROSEM, vă puteți procura imediat :

— **semințe de legume pentru răsaduri și culturi de cîmp din toate speciile și din soiuri valoroase produse în stațiunile experimentale și întreprinderile agricole de stat ;**

— **semințe de gazon și de diferite flori pentru grădini, parcuri, spații verzi, terenuri de sport etc.**

De asemenea se pun în vînzare pomi fructiferi și vițe de vie altoite pentru plantări în grădinile familiale.

Adresați-vă din timp tuturor întreprinderilor AGROSEM din țară care vă livrează semințe și material săditor din soiuri cu autenticitate și valoare culturală garantate.

Agrosem

ÎNSEMNĂRI

CASA DINAINTE

de Létay LAJOS

Ce-i drept, fetița e încă mititică, dar mobila i-au cumpărat-o — că aveau din ce. Și, trebuie să recunosc, e arătoasă și comodă.

Am senzația că, am venit aici, la Vălenii Clujului, la o „vedere", din încredințarea vreunui tînăr și drag prieten. Gospodarul e numai strălucire; pîndește efectul, încercînd să mi-l citească din trăsături: ei, ce zici? Ce zici de „casa dinainte" (așa se numește, pe la noi, odaia din față): nu-i așa că nici nu aduce a ceea ce era chiar cu cinci, zece ani în urmă — sau mai ales în copilăria noastră?! Într-adevăr, „casa dinainte" a trecut printr-o profundă schimbare.

Încă din prag — involuntar — privirea mi se ațintește asupra spațiului dintre ferestrele de la stradă; caut lădoiul, loc obișnuit al flăcăilor așezați în șir, banca de lemn vopsit, repliabilă și oglinda de deasupra ei, singura piesă lăsată locului chiar cînd se face nuntă (pentru ca tînăra pereche să se poată așeza „sub" ea; le caut pe toate, dar nu-s. Una e înlocuită de un studio larg, moale; celeilalte i-a luat locul o pictură: „operă isteață" a unui anonim. Zadarnic iscodesc, pe dulap, valurile de pînză și țesături de casă, cu inevitabila dungă roșie sau albastră; zadarnic caut pînza pentru saci și mindir, lucruri de atîtea și atîtea ori prețăluite — printre vorbe căzute arar — de către flăcăul deprins la casa asta. Pe-aici nu se mai găsește așa ceva; poate că nici n-ar sta pe dulapul „combinat": ar aluneca de pe netezimea lui lipsită de înfloriturl. În schimb, văd o vază cu flori de hîrtie și cîteva bibelouri. Ei, și totuși, casa nu duce lipsă de pînzeturi. Atît numai că în zilele noastre nu ești nevoit să torci și să țesi: trusoul de prăvălie e mai frumos și mai ieftin. Rafturile dulapului sînt pline pînă la refuz cu marfa aceasta; mă conving „de visu" cînd gospodina scoate șervețele pentru o gustărică. Firește, femeile și fetele continuă să se întîlnească, pentru o leacă de pălăvrăgeală (care ține loc de clacă) și nu arareori servesc, în aceste ocazii, prăjitură de cofetărie, de la oraș. Las-că bătrînii clatină capul, chiar destul, dar ce să-i faci? Lucrează și ele? Cîștigă și ele? N-ai cum să le poruncești.

Într-un cuvînt, e mare „lux", zic bătrînii, iar eu mă simt tentat să interpretez aceasta în sensul primar, traducînd cu cuvîntul cel mai drag mie: lumină. Dar nu. Traducerea nu e exactă. Lux — înseamnă mai mult. I se implică și lumina: mobila cu adevărat frumoasă, lustruită, bună pentru orice apartament de oraș; tacîmurile lucioase pe fața de masă fină, dar la fel i se implică aici, în această cameră și florile de hîrtie, multimea de fleacuri inutile, mîzgăleala din cadră. Lucruri ce s-au strecurat în „casa dinainte" odată cu bunăstarea, ori chiar au propășit întrînsa.

Da, „casa dinainte" s-a schimbat. Pînă și astăzi caut însă zadarnic un anume obiect, printre cele multe din ea. Mă foiesc pe scaun, întorc capul în toate părțile; gospodarul mă privește țintă, neștiind de ce am amuțit atît de brusc. Iată la ce mă gîndeam: că — pe lîngă masă, studio, fotolii și oglindă cu toaletă — zestrea ar trebui să conțină și dulapul-bibliotecă. Îmi ziceam că învățătorii și profesorii de la țară, dimpreună cu toți cei competenți, ar trebui să facă în așa fel încît fetele de măritat să nu-și simtă zestrea completă fără un dulap sau măcar un rîftuleț pentru cărți.

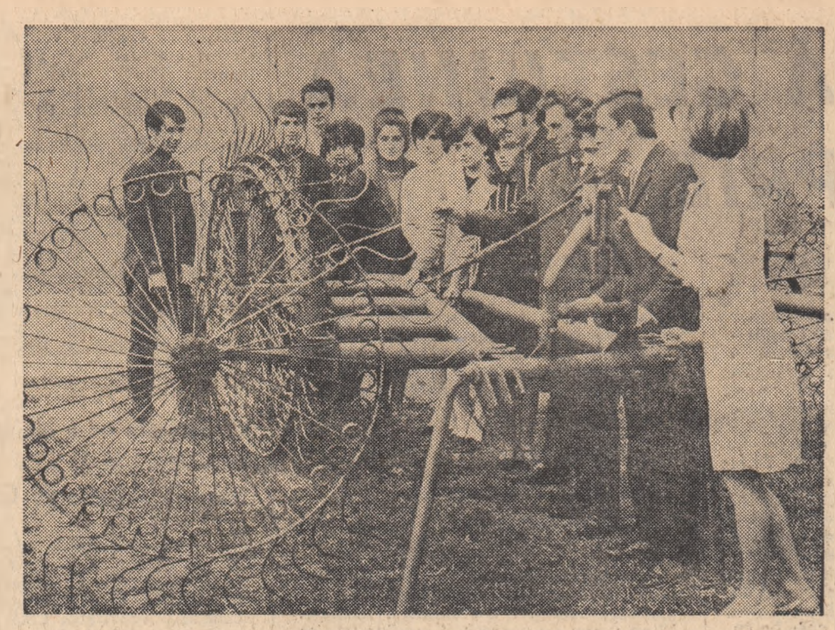

Imagini de la Institutul agronomic „N. Bălcescu"-București. Lucrările practice îi ajută pe viitorii specialiști ai agriculturii să-și consolideze și să-și îmbogățească cunoștințele dobîndite la cursuri. Tocmai de aceea, în cadrul pregătirii de specialitate ei le acordă o mare atenție. În fotografia de sus: studenți ai anului II al Facultății de agronomie la o oră de practică, la obiectul „Mașini agricole". În fotografia de jos: un grup de studenți din anul al III-lea al Facultății de horticultură, la casa de vegetație, urmărind cu atenție explicațiile ing. Gabriela Doru, de la catedra de legumicultură.

Foto: AGERPRES

Foileton

Îmi vînd mașina...

Am primit ieri o scrisoare de la prietenul meu, inginerul Dumitru Grujin, de la ferma Simburești a I.A.S. Drăgășani. Iată ce-mi scrie: Sînt tare cătrănit și nu știu cum o iești. Toate ponoasele pornesc de la „Fiatul" meu. Ah, și cît l-am dorit! Cît l-am așteptat! Ce zi mare a fost cînd l-am luat în primire! Am tăiat rochia de pluș a nevestii, am făcut patru fișii, am șters fiecare firișor de praf de pe capotă, de pe aripi! Cum îmi mai bătea inima de fericire! Și uite că am ajuns acum să-l urăsc. Da, să-l urăsc. Fiindcă dacă n-ar fi fost el la mijloc, nimeni n-ar fi pus măcar la îndoială boala mea din certificate. Și invidioșii ăia de la întreprindere nu m-ar mai fi bombardat atîta cu adresele! Care adrese?

Păi, prima am primit-o la 7 februarie. Iat-o: „În ziua de 31 ianuarie 1969, orele 12, ați părăsit ferma pe care o conduceți și ați lăsat neterminat planul de producție pe anul în curs, în seama economistului Ion Pătru. V-am chemat la telefon invitîndu-vă la sediul întreprinderii pentru 4 februarie, ați precizat că veți veni, dar am așteptat în zadar. În schimb, am primit un... raport prin care ne aduceați la cunoștință că ați predat ferma cu tot activul și pasivul, tehnicianului Ilie Crețu, întrucît sînteți bonav și aveți nevoie de tratament și odihnă. Cine a aprobat această „predare"? Conducerea I.A.S., nu. Trustul zonal Craiova, nu. Dacă ați fi avut nevoie de vre-un tratament de specialitate ar fi trebuit să vă internați la un spital. În zilele de cînd lipsiți de la fermă ați fost însă văzut în nenumărate rînduri conducînd mașina personală în orașul Drăgășani, iar uneori remeziind chiar pene de cauciuc. Vă rugăm să aveți în vedere că ferma se află în faza pregătirilor pentru campania de primăvară, că planul ei de producție nu e încă întocmit, că, în sfîrșit, dumneavoastră sînteți responsabil față de sarcinile de plan. Semnează: I. Aslan, director".

Auzi! Planul de producție! De asta îmi ardea mie, cînd eu umblam să fac rost de o rezervă de cauciucuri pentru mașină? Bineînțeles, că nu m-am dus. Doar aveam certificat de boală, iscălit de doctorul Constantin Sandu de la Simburești, în care scria negru pe alb, că suferă de „ulcer duodenal". Dar n-au trecut decît două zile și m-am pomenit cu o nouă adresă din partea întreprinderii:

„În 4 februarie, ați fost invitat să vă prezentați la întreprindere pentru a definitiva planul de producție, venituri și cheltuieli al fermei Simburești. Vă înștiințăm că, întrucît n-ați răspuns solicitării noastre, vă așteptăm de urgență azi la sediul unității. În caz că nu veți da curs invitației, vom depune planul la trust, iar dumneavoastră veți deplasa personal la Craiova pentru a susține propunerile. Totodată, ca șef de fermă, sînteți convocat la ședința de consiliu programată mîine la orele 13.00".

Sigur că nici de data asta nu m-am dus. La urma urmei, scosesem un nou certificat medical, pentru alte șapte zile, de la Policlinica din Drăgășani. Acum, ce e drept, nu mai aveam ulcer duodenal, ci... diabet zaharat. Și, în plus, mă internasem — cum mi se... ceruse — pentru nouă zile la Spitalul de la Rm. Vîlcea.

La puțin timp, directorul Aslan mi-a expediat însă o nouă scrisoare: „Insistăm să vă prezentați la sediul I.A.S. spre a stabili înlocuitorul dv. pentru perioada cît veți lipsi din fermă"

Dar ce, eram prost să mă duc? Nu m-am dus domn'le și pace. Numai că mașina m-a dat iar de gol. În ziua de 12 martie, cînd în certificat scria, negru pe alb, că sînt internat la spital, trec cu „Fiatul" și mă văd cei de la întreprindere! Bineînțeles, alte telefoane după mine, alte note și adrese, în care mi se imputa că refuz să-mi fac conștiincios datoria. Sincer să fiu, toată tevatura asta mă bagă cu adevărat în boală. Mă doare capul de nu mai văd. Nici măcar mașina n-o mai văd. Și, de ce aș ascunde-o, prea bine nu mă mai văd nici pe mine însumi. Căci chiar adineauri, colac peste pupăză, am primit o adresă din partea Trustului zonal al I.A.S. Craiova, prin care sînt înștiințat că mi-a fost oferită în dar o... mustrare scrisă cu avertisment. Cum tot ghinionul mi se trage de la mașină, nimeni și nimic nu mă poate clinti de la hotărîrea luată: o vînd. Mîine dau anunț la mica publicitate".

P. conf.
Al. RAICU

P. S. *Scrisoarea de mai sus, firește, este imaginară. Faptele cuprinse în ea sînt însă absolut reale.*

Doi termeni care tind să-și găsească o zonă tot mai întinsă de contact:

SĂTEANUL ȘI TURISMUL

Nu de mult, un cineast belgian, Jean Colleye, care a străbătut meleagurile românești de la un fruntar la altul pentru a realiza un film turistic despre țara noastră, mărturisea cu prilejul vizionării în avanpremieră a filmului său: „În frumoasa dv. țară, România, oriunde ți-ai îndrepta pașii, de la răsărit la apus, în oricare parte, fiecare colțișor este un punct turistic".

Și spusele oaspetelui nostru nu erau o afirmație de complezență. Nenumărați alți străini, scriitori sau gazetari, turiști în general, au remarcat varietatea și frumusețea peisajului românesc. Ca urmare a măsurilor luate în ultimul timp, statul nostru tinde să valorifice cît mai din plin această veritabilă bogăție națională. În anul 1968, bunăoară, au vizitat România peste 1 450 000 de turiști străini, iar în cadrul turismului intern 1 600 000 de tineri și vîrstnici au participat la excursii organizate de O.N.T. în întreaga țară, pe cele mai variate și interesante itinerarii. Din acest total, o pondere tot mai mare începe să o aibă țăranii cooperatori și lucrătorii din unitățile agricole de stat. Lucru pe deplin firesc, de altfel, dacă avem în vedere că transformarea socialistă a satului înseamnă înainte de toate, modificarea conștiinței oamenilor, lărgirea orizontului de cunoaștere al acestora. Iar un mijloc dintre cele mai însemnate de lărgire a ariei de cunoștințe îl constituie, de bună seamă, turismul.

Dornic să vadă cu proprii ochi realitățile contemporane, omul de la sat ia calea drumeției — în anii noștri cu mijloace moderne: tren, autocar, avion — colindînd țara în lung și-n lat, admirînd, nu fără un sentiment de mîndrie, frumusețile neasemuite ale meleagurilor românești, ca și transformările uriașe pe care acestea le cunosc.

O interesantă și instructivă formă de turism, care a început să capete amploare la sate, o constituie excursiile gen „schimb de experiență". Nenumărate grupuri de cooperatori agricoli sînt oaspeți de o zi sau două ai unor institute sau stațiuni de cercetări, unde primesc explicații cu privire la cele mai avansate metode aplicate în diferite sectoare de activitate. Totodată, ei vizitează și anumite obiective turistice din împrejurimi. De asemenea tineretul școlar de la sate, sub conducerea și îndrumarea cadrelor didactice, participă la numeroase excursii avînd ca obiectiv vizitarea unor monumente istorice, de artă etc.

Pentru viitor, O.N.T. își propune să organizeze mai multe acțiuni destinate locuitorilor de la sate. În cadrul acestora, un loc însemnat îl vor deține, bunăoară, excursiile pe grupe de comune, avînd drept scop, fie vizitarea unor zone turistice pe traseul cărora există și obiective de interes agricol, fie vizionarea unor spectacole folclorice, muzicale, de teatru etc.

Posibilități de dezvoltare a turismului în mediul rural sînt, desigur multiple. Ar fi deosebit de utilă organizarea unor excursii în centrele industriale ale țării, în orașe noi și regiuni în plină dezvoltare, unde țăranul cooperator să poată cunoaște, în afara obiectivelor turistice, și realizările socialiste obținute de poporul nostru în toate domeniile de activitate. Pe lîngă faptul că excursiile respective ar constitui o formă eficientă de instruire și un mijloc de recreere, ele ar contribui, totodată, la dezvoltarea sentimentului patriotic al maselor de oameni ai muncii de la sate. De altfel, pornind de la această ultimă idee, O.N.T. și-a propus să inițieze și anumite excursii cu teme, cum ar fi „Pe urmele insurecției armate", „Obiective și realizări în anii socialismului" etc., iar în vară se va organiza vizitarea în masă a Expoziției Economiei Naționale „25 de ani de realizări socialiste".

De bună seamă că pe participarea tot mai largă a locuitorilor din mediul rural se va pune bază și în organizarea acțiunilor turistice — circuitul României, vizitarea diferitelor zone și obiective turistice etc. — ca și atunci cînd se vor efectua excursii cu prilejul unor manifestări folclorice și sărbători tradiționale cum sînt: Ziua recoltei, Tîrgul sărutului, Sîmbra oilor, nedeile din diferite zone ale țării, Tîrgul de fete de pe muntele Găina, Sărbătoarea liliacului și cea a narciselor, Tîrgul Drăgaica, festivalurile Slăniculul, Trotușului, Bistriței și Bucegilor etc.

Pe fondul luminos al vieții satului românesc de azi se creează, așadar, tot mai mult posibilitatea desfășurării unei activități turistice cu un caracter organizat. Agențiile O.N.T. județene și-au propus ca, în funcție de muncile agricole, adică în perioadele de aproximativă relaxare a celor ce lucrează în agricultură, să lanseze „săptămîni" sau chiar „luni ale turismului la sate". Este nevoie însă ca acțiunile întreprinse de O.N.T. să fie sprijinite într-o mai mare măsură și de organele județene din domeniul agriculturii.

N. MOISE

INSTANTANEE

Experiment cultural

Prin grija Comitetului județean pentru cultură și artă Botoșani, mai multe cămine culturale din județ, printre care cele din comunele Cristinești, Frumușica, Bucecea, Dingeni, Ungureni, Vlăsinești, Trușești, Corni, au fost transformate în cămine culturale-pilot. Prin această acțiune, unitățile amintite vor deveni adevărate laboratoare de teorie și practică a culturii de masă. Se vor studia gusturile și preferințele locuitorilor din comune, vor fi puse în valoare și generalizate cele mai interesante și eficiente forme de desfășurare a activității culturale.

Totodată, în cîteva comune, se vor organiza, experimental, universități populare, cu o durată de 6 luni, cu activități adecvate condițiilor sociale actuale ale satului. Succes deplin noilor avanposturi ale culturii din mediul rural!

Părinți, supravegheați-vă copiii!

Vă prezentăm cîteva întîmplări cu urmări tragice și invităm părinții să reflecteze la titlul dat acestor rînduri.

Elena Albeanu din comuna Roșia de Amaradia, județul Gorj, a plecat cu treburi, prin sat. Acasă, minorii Vasile și Ion au rămas nesupravegheați. În lipsa mamei, copiii au aprins hîrtii și s-au jucat prin casă. Micuțului Ion i s-au aprins hainele. Din cauza arsurilor căpătate, a încetat din viață.

Doi minori, Dorobanțu Costel și Catină Dumitru, din comuna Lipnița, județul Constanța, se jucau într-o curte vecină, în care se afla o fîntînă părăsită, lăsată neacoperită. Au căzut în fîntînă. La intervenția oamenilor a putut fi salvat numai Dumitru. Celălalt copil se înnecase.

Cu învoirea părinților (!?) minorul Cadenoiu Dorin din satul Petricani, județul Botoșani se juca prin mijlocul șoselei principale. Circulația era intensă. Alergînd printre mașini, a fost strivit de roata unui autocamion.

În recidivă

A fost pînă nu de mult merceolog la întreprinderea agricolă de stat Brateș, județul Galați. Profitînd de funcția sa și de neglijența celor din jur, George Stan a făcut într-o bună zi rost de o notă de comandă, pe baza căreia a ridicat de la I.C.R.T.I.-Galați cămăși, salopete și cearșafuri în valoare de 3 365 de lei. Fiind în plin „exercițiu al funcțiunii", merceologul a pornit în căutarea unor clienți pentru a „comercializa" marfa. Spre ghinionul lui însă, a dat peste niște oameni care, aflați și ei în exercițiul funcțiunii, l-au invitat la miliție. Și cum George Stan mai avea la activul său încă vreo șase condamnări, pentru furt și înșelăciune, ultima sa tentativă... merceologică s-a soldat cu un comision de 4 ani de detenție.

Ne întrebăm dacă o cît de mică „remiză" nu îl s-ar fi cuvenit și celor care, cunoscînd antecedentele hoțului, au făcut totuși „rabat" la vigilență.

Imprudențe grave

Înainte de a se culca, Tudora Vlad din comuna Conțești, județul Dîmbovița, a umplut soba cu lemne. Dar lemnele erau lungi, capetele lor au rămas afară. Tudora a adormit, iar peste noapte lemnele aprinse au căzut pe dușumea. Obiectele din casă și întreaga locuință s-au aprins treptat. Tudora Vlad s-a trezit probabil, în flăcări. Nu s-a mai putut salva.

Într-una din serile trecute, fiind singur acasă, Simion Mușțel — muncitor la ferma zootehnică din Mașloc, județul Timiș, s-a pus pe chef. A golit două sticle, dar nu s-a săturat. În cămară mai erau cîteva sticle pline, din care una cu sodă caustică. Tocmai pe aceasta a luat-o... A murit în chinuri.

Uzina de reparații Ciulnița

cu sediul în comuna Dragalina, județul Ialomița,

execută:

I. Reparații capitale, **cu și fără repartiție, la următoarele tipuri de tractoare: UTB-26-27, U-650, U-651, DT-54, S-650,** la prețuri ferme.

II. Reparații curente **avansate la următoarele tipuri de tractoare, între limitele de prețuri indicate mai jos:**

— UTB-26-27	între	7 800	—	8 500 lei
— U-650	„	12 500	—	14 000 „
— U-651	„	13 500	—	15 000 „
— S-650	„	32 000	—	37 000 „
— S-1300	„	95 000	—	103 000 „

III. Lucrări de fabricație **și în special de volum mare pe strung carusel.**

Comenzile se primesc pe adresa mai sus arătată.

Doriți să luați o măsură utilă de prevedere pentru gospodăria dumneavoastră?
Administrația Asigurărilor de Stat vă pune la dispoziție

„Asigurarea complexă a gospodăriei"

Încheierea acestei asigurări vă dă posibilitatea:

- **să obțineți despăgubiri pentru pagubele produse bunurilor, de numeroase riscuri;**
- **să încasați sumele asigurate pentru urmările accidentelor întîmplate la domiciliu;**
- **să obțineți acoperirea sumelor datorate în calitate de locatar față de proprietar, pentru unele pagube la imobil, precum și a celor datorate terților pentru accidentarea persoanelor și avarierea bunurilor, la domiciliul dv.**

Prima anuală este de numai 0,20 la sută calculabilă asupra sumei asigurate.

CRONICA DISCULUI

Dintre ultimele noutăți de muzică populară ale Casei noastre de discuri „Electrecord" semnalăm, în primul rînd, „Jocurile din Moldova" — Hora de la Letea, Ciobănașul, Mocăneasca, Sîrba de la Coteni, Jumătate joc, Hora de la Ardeoani, Moldoveanca și Joc de nuntă — melodii executate de orchestra „Plaiurile Bistriței" din Bacău, sub conducerea dirijorului A. Iancovici (E.P.C.-10.018). Pe un alt disc (E.P.C.-10.026) în interpretarea cîntărețului Dumitru Constantin sînt înregistrate următoarele melodii: „Deasupra de Reșița", „Mîndra mea-naltă ca bradul", „În vară cînd mă iubeai", „Astă vară m-am gîndit". Pentru primele două cîntece, acompaniamentul este asigurat de orchestra de muzică populară a Radioteleviziunii, iar pentru următoarele, de orchestra George Vancu.

Alte șase melodii populare sînt interpretate la vioară de Alexandru Pintea: „Învîrtita de pe Valea Bistrei", „Doină", „Învîrtita de pe Mureș", „Învîrtita de la Abrud" „Doina de la Roșia Montană", „Învîrtita de la Turda" (E.P.C.-10.023).

Cunoscutul cîntăreț și compozitor Emil Gavriș, acompaniat de orchestra Nicu Stănescu lansează, de asemenea, pe discul E.P.C.-10.047 melodiile: „Dragostea e fără leac", „De ce joc aș mai juca", „Io-s oșan", „Ceteră din lemn de munte". La rîndu-i, cîntărețul Benone Sinulescu, răspunzînd multor solicitări din diferite părți ale țării, reia patru dintre cîntecele sale de succes: „Radu mamii, Radule", „Murgule, călțul meu", „Trenule, vagon de blană" și „Dacă n-ar fi mîndrul soare". Orchestra de muzică populară a Radioteleviziunii acompaniază primele două din melodiile de mai sus, iar orchestra George Vancu, următoarele.

Un foarte interesant disc cuprinde o serie de melodii din muzica populară sîrbească, întepretate de Nada Dabici. E vorba de cîntecele: „Pe mine singură mă are mama", „Știi cînd ți-am dăruit dragostea", „Păzesc oile lîngă tufișul de trestie" și „Te-am uitat". Acompaniamentul este asigurat de cvartetul instrumental al Casei de cultură din Timișoara, susținut — pentru ultimele două melodii — și de orchestra de tamburași din Timișoara (E.P.C.-10.031).

Pe un alt disc, de format mare, sînt redate o serie de cîntece din muzica populară transilvăneană, ce se bucură în prezent de o foarte largă popularitate: „Trage boii și ghicește", „Mîndru-i Clujul și Feleacul", „Subțirică, mîndruța", „Înflorit-a rugutu", „M-apucai să merg cu steagul", „Apuca-m-aș de jucat", „Cine-o făcut crișma-n drum", „Dunța". „Măi bădiță de la miei", „Mîndra mea poartă mărgele", „Cîntecul șoferului", „Fetele de la Căpîlna", „Mocrița cu trifoi" și „Mîndruliță cu cercei". Melodiile sînt susținute de orchestra de muzică populară a Radioteleviziunii, precum și de cele conduse de Ilie Tetrade, Nicu Stănescu, Florian Economu și George Vancu. Soliști: Petre Săbădeanu, Maria Peter, Ilie Muțiu, Angela Buciu, Vlad Dionisie, Lucreția Ciobanu și Emil Gavriș (E.P.E.-0383).

R. A.

VARIETĂȚI

„MINI" – GRÎUL

Este cunoscut că în stare sălbatică, plantele mai înalte sînt cele care supraviețuiesc selecției naturale. În absența intervenției omului, firăiesc și se dezvoltă acele plante care pot profita de lumină, iar cele mai scurte mor sufocate de umbră. Dar omul, încă de cînd a început să se ocupe de agricultură, a fost nemulțumit de plantele pe care le punea la îndemînă selecția naturală. A căutat, a găsit și a cultivat speciile care s-au dovedit mai productive, de mai bună calitate și mai ușor de cultivat.

În condițiile agriculturii moderne, selecția se face în institutele de cercetări, pe terenuri experimentale, de oameni de știință cu o bună pregătire. Așa s-a ajuns astăzi la obținerea unor plante de cultură cu calități superioare. În privința păioaselor — grîul și orezul — evoluția spre plante cu caracteristici deosebite a mers și în direcția realizării unor soiuri cu tulpinile scurte. Este important acest lucru, susține André Cauderon, inspector general al Cercetării agronomice din Franța, pentru că plantele cu tulpinile înalte au o slabă rezistență la cădere, grîul culcat putrezește, nu permite folosirea metodelor perfecționate de cultivare, aplicarea îngrășămintelor chimice, irigațiile ...

La începutul acestui secol, grîul cultivat în Europa atingea în mod obișnuit înălțimea de 1,5 m. La ora actuală grîul „Cappelle", cel mai răspîndit în Franța, de exemplu, nu depășește înălțimea de un metru, iar un nou soi de grîu cultivat în Mexic are paiul și mai scurt, abia atinge 50 cm. Este vorba de „grîul pitic".

„Grîul pitic" experimentat în Mexic a fost obținut din niște linii cultivate în Japonia. Selecția realizată în Mexic a dus la obținerea unei varietăți de grîu foarte bine adaptat climatului secetos și călduros. Și în Franța s-a trecut la adaptarea acestui nou soi de „grîu pitic". De mai mulți ani, cercetătorii lucrează la crearea unor linii de grîu cu paiul scurt, prin încrucișarea „grîului pitic" mexican cu grîul „Cappelle" aclimatizat condițiilor din Franța. În cîțiva ani, precizează omul de știință francez, aspectul lanurilor de grîu din Franța va fi cu totul altul.

DE LA LUME ADUNATE

PARFUMUL OCROTITOR

Dacă întîlnești în Australia, un iepure obișnuit sălbatec care se scarpină în bărbie, ești tentat, la prima vedere, să crezi că acesta se gîndește profund la cine știe ce problemă importantă. În realitate însă, scrie ziarul australian „Tribune", sub maxilarul inferior al iepurelui se află o glandă care secretă o substanță puternic mirositoare. Înmuindu-și labele în acest „parfum", iepurele umblă de jur împrejurul locului unde și-a stabilit ...reședința și, în felul acesta „încercuiește" cu parfum teritoriul său. Dacă după această operație un alt iepure îndrăznește să-i încalce domeniul, „proprietarul" se încaieră cu musafirul nepoftit și poate să-l omoare. Pentru a nu-și confunda puii cu puiii vecinilor, mama-iepuroaică unge lăbuțele lor cu „propriul ei parfum".

SĂ NU FIM ROMANTICI !

Consiliul comunal al micii localități engleze Yateley a respins propunerea de a se da îndrăgostiților posibilitatea ca, „la caz de nevoie", să stingă cîte un bec de pe stradă nedorit. Propunerea fusese prezentată după ce, anul trecut, becurile din colțurile preferate tinerilor satului au fost sparte de trei ori. După dezbateri îndelungate, părinții comunei au respins totuși ideea montării unor comutatoare pe stîlpi și s-au hotărît în favoarea unei soluții mai puțin romantice : sticlă incasabilă.

SI ZIDUL CREȘTE NEÎNCETAT...

Există ziduri și ziduri. Unele se deteriorează, se micșorează prin căderea pietrelor, cărămizilor. În ducatul englez Glochestershire există un zid-gard viu, care crește atît le repede că, odată pe săptămînă, o echipă din trei oameni trebuie să-l tundă. Acest zid a fost plantat ca ori ce gard viu, în 1720. La un moment dat, gardul viu a pornit să crească și nu se mai oprește din crescut. Și nimeni nu știe cauza.

IȚI VINE SĂ RÎZI...

„Săriți și rideți", recomandă profesorul norvegian Karol Rodal. Risul fortifică mușchii inimii și stomacului, face ca plămînii să funcționeze mai bine. E un fel de gimnastică pentru întregul organism. Profesorul recomandă oamenilor maturi să-și amintească de copilărie, să-și confecționeze o coardă și s-o folosească zilnic timp de trei minute pentru sărituri, dar, bineînțeles, numai după ce consultă medicul.

VACANȚĂ ÎN GRĂDINA ZOOLOGICĂ

Grădina Zoologică din Londra a anunțat publicului o întrerupere de două săptămîni a programului ei obișnuit. Explicația ? Specialiștii în psihologie animală au declarat că animalele se resimt (devin furioase sau melancolice, nu mai mănîncă, capacitatea de reproducere este afectată) în urma contactului permanent cu publicul și că o vacanță pentru pensionarii grădinii se impune de la sine.

CÎT... COSTA GĂURILE DIN ȘVAIȚER

Un cotidian francez anunță că un mare industriaș din Lyon a fost recent condamnat la 5 000 de franci amendă pentru că ar fi „operat" într-un sort de brînză, gen șvaițer... găuri artificiale. Desi producătorul a motivat, în instanță, că a trebuit să recurgă la acest mic trucpentru că publicul preferă brînză cît mai... ciuruită, a fost totuși condamnat la sus numita despăgubire pentru falsificarea produsului respectiv.

Fără cuvinte...

Desen de Adrian ANDRONIC

ZIG — ZAG

— E greu să înveți limba franceză ?, l-a întrebat o doamnă de lume pe Heine.

— Da de unde, răspunde el. În locul cuvintelor germane trebuie folosite pur și simplu cuvinte franțuzești.

— Petre, ne întîlnim diseară la 7.

— Bine, Lili, și tu la ce oră ai să vii ?

Medicul : *Trebuie să renunțați la cafea.*
Pacientul : *Nu beau niciodată cafea, doctore.*
Medicul : *Renunțați și la fumat.*
Pacientul : *Nu pun țigară în gură.*
Medicul : *Asta este foarte rău. Dacă nu aveți la ce renunța, nu am cum să vă ajut.*

Clientul : *Mușchiul pe care ni l-ați servit este tare ca talpa. Nu pot să-l mănînc*
Ospătarul : *Doriți să vă aduc un cotlet ?*
Clientul : *Cu plăcere, dar am început mușchiul.*
Ospătarul : *Nu-i nimic avem și cotlete începute.*

Un tînăr se prezintă la doctor.
— Ce vă supără ?
— Dorm prost. Nu pot deloc să adorm.
— Încercați să numărați pînă la zece, și apoi iar... pînă la zece, și apoi iar... Peste o zi tîndrul vine din nou.
— Nu-mi ajută doctore. Cînd ajung la cifra opt sar în sus.
— Da de ce ?
— Sînt boxer.

— Chelner ! Care este deosebirea dintre biftecul de 6 mărci și cel de 4 mărci ?
— La biftecul de 6 mărci dăm un cuțit mai ascuțit.

Pierre merge în grabă acasă, se aruncă de gîtul soției, o sărută, iar ea îi răspunde printr-un sărut la fel de înflăcărat.
— Acum, întreabă Pierre, spune-mi Jeanne cum mă găsești fără mustață ?
— Ah, tu ești ? răspunde ea dezamăgită.

Billy a fost exmatriculat din școală. Foarte necăjit, s-a dus la fratele său mai mare :
— Aș vrea să-l anunți pe tata ce s-a întîmplat.
— De ce eu ?, replică fratele. Doar tu ești cel care a fost eliminat și, în definitiv, îl cunoști pe tata la fel de bine ca și mine.
— Da, dar tu, reluă Billy, îl cunoști de mai multă vreme ! ...

MICROENCICLOPEDIA OBIECTELOR BANALE

Manșeta pantalonilor

Într-o zi ploioasă, regele Eduard al VII-lea al Angliei, ca să nu-și murdărească pantalonii, își făcu manșete. În ziua următoare, bărbații eleganți din Londra ieșiră pe stradă cu manșete la pantaloni, imitîndu-și servil, suveranul. De atunci croitorii începură să lucreze pantalonii bărbătești cu manșetă, modă menținută pînă în zilele noastre, cînd printr-un miriciu s-a revenit la ...ia de acum un secol pantalonul fără manșetă.

Ciorapii

Ciorapii erau cunoscuți încă cu 3000 de ani înaintea erei noastre. Arheologii au descoperit ciorapi în cadrul diferitelor săpături.

În Grecia antică, moda ciorapilor a venit din Germania unde locuitorii își înfășurau picioarele cu fîșii late de blană sau piele pentru a se apăra de șerpi. Blana preferată era cea de urs. Femeile romane au adoptat și ele această modă, apoi și bărbații. „Masa se apropia de sfîrșit — scrie Pliniu — deoarece bărbații își căutau încălțămintea pentru picioare lăsată la garderobă".

În epoca Renașterii, majoritatea trubadurilor purtau ciorapi din țesătură de lînă foarte incomodi din cauză că nu aveau cleme. De aceea oamenii au început să se gîndească cum să-i facă mai elastici. Aceasta s-a realizat o dată cu inventarea andrelelor. Se pare că ele au fost născocite la Veneția, deși unii afirmă că inventatorul lor ar fi englezul William Reeder, care le confecționa încă în anul 1564) din oțel, lemn și fildeș. Ciorapii împletiți cu andrele au cunoscut mare succes în lumea întreagă.

În a doua jumătate a sec. XVI făcea furori o nouă modă — aceea a ciorapilor împletiți din mătase. Aceștia au apărut pentru prima dată în Spania. Erau strîmți, lipiți de picior dar costau atît de scump, încît nici nobilii nu-și puteau permite să și-i comande. Ei purtau ciorapi din lînă sau in. În 1547, curtea spaniolă a trimis în dar lui Henric al VIII-lea al Angliei... o pereche de ciorapi de mătase. Iar soția acestuia, Elisabeta, purta chiar în locuri publice, ciorapi negri de mătase, care se vedeau, ceea ce pe vremea aceea era un act de curaj.

Prima mașină de tricotat a fost inventată, la începutul secolului al XVII-lea, de tînărul William Lee din Cambridge, care a construit-o spre a-și ajuta iubita — o fată săracă care trăia din împletitul ciorapilor.

Cu timpul, toți oamenii au început să poarte ciorapi. Voltaire și-a tricotat singur multe perechi de ciorapi cînd se plictisea la Potsdam, la curtea lui Frederic cel Mare. O mare slăbiciune pentru ciorapi avea și Lady Hamilton.

La un atelier de țesut mătase din Italia se păstrează și acum note de plată neachitate pentru numeroase perechi de ciorapi comandate de această lady.

Nasturii

În peștera Dufort din Franța, s-au găsit nasturi care datează de acum 5 000 de ani. Nasturii au fost aduși în Europa de cruciați, în secolul al XIV-lea. Curînd, ei au ajuns la modă, dar din cauză că se foloseau în număr pea mare, îmbrăcămintea a devenit încărcată și lipsită de gust.

Pe la jumătatea secolului al XVIII-lea, unii nasturi aveau valoarea de obiecte de artă. Ei se confecționau din sticlă și email, porțelan, marmură, sidef, mărgean, fildeș, din aur și briliante. Pe nasturi se executau sculpturi, picturi înfățișînd peisaje sau scene de dragoste, se gravau semne enigmatice, iar logodnicul comanda de obicei pentru nasturii ființei sale o miniatură a alesei inimii lui.

Primii nasturi de sticlă au fost fabricați în anul 1790, primii nasturi de sidef — în 1834 primii nasturi de corn — în 1843.

CĂLUȚUL DE MARE

Una dintre cele mai stranii făpturi care trăiesc în adîncul apelor este peștele cunoscut sub numele de călțul de mare. El mai constituie o enigmă pentru cercetătorii de specialitate, întrucît nu se înrudește cu nici o altă specie de pești, căci are un cap ca de cal — după cum se vede și în fotografie. Singurul mijloc de luptă contra dușmanilor, este canacitatea lui de a se camufla, luînd culoarea nisipului în care se ascunde cînd vede pericolul. Trăiește, în medie, doi ani ; ouălele le clocește bărbatul în „buzunarul" de pe burtă. Preocuparea principală și permanentă a călțului de mare este... masa, pe care și-o asigură stînd cu „undița" întinsă — limba căutătoare de pradă. Mîncarea preferată — larvele de crevete, din care înghite cîteva mii pe zi.

CUVINTE ÎNCRUCIȘATE

MOZAIC

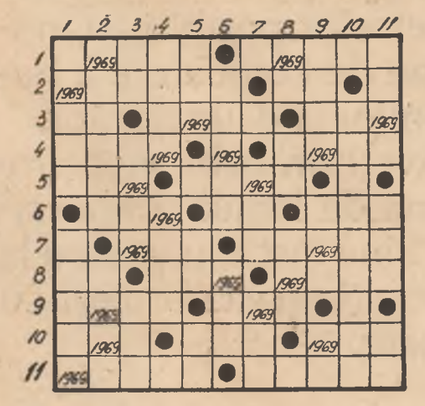

ORIZONTAL : 1) Unitate de măsură pentru cereale — Unul din vestitele noastre centre viticole ; 2) Taurine și porcine — Alfa și omega ; 3) La drum ! — Tine de cald — Instrument muzical ; 4) Un cal slab — A pune în circulație ; 5) Locuitor de la munte — A reda un teren agriculturii ; 6) Gaz de sondă — La radio ! — Cadou ; 7) Personaj din „Năpasta" lui Caragiale — Conjugat cu... urări de bine ; 8) Primele noțiuni — Țară asiatică — Dinaintea erei noastre ; 9) Sulită — Personaj din „Viforul" lui Delavrancea ; 10) Vas pentru băut — Legendă — E un element pozitiv ; 11) Asemănător — Căpetenii arabe.

VERTICAL : Plante erbacee cu flori mici și rotunde — Pește de mare ; 2) Pline de viață — Fruct aromat ; 3) La timp ! — Între hariu și hafniu — Bidiviu ; 4) Întocmai — Pană de... fagot ; 5) Avînt — O binecunoscută măsură — Merg... pe margini ; 6) Nu permit pătrunderea fluidelor (fem.) — Prefix contrar ; 7) ...Călugăreanu — Un prefix ...de mai înainte ; 8) Lugojana — Dă tonul — Cadă ; 9) Portie de curcan — Pedant ! — Diminutiv feminin ; 10) Tap... bucluca ; 11) Omenească — Se înroșește la fiert — Dis de dimineață !

Ion PASCAL

Notă : Cifra înscrisă în careuri nu e un lucru întîmplător !

FILATELIA ESTE O OCUPAȚIE INSTRUCTIVĂ ȘI EDUCATIVĂ

Pentru a vă alcătui o colecție de mărci, vizitați ghișeele și magazinele filatelice.

Întreprinderea „FILATELIA" pune la dispoziție prin oficiile poștale, ghișeele filatelice și magazinele de specialitate **ultimele noutăți filatelice din țară și străinătate, emisiuni de mărci mai vechi românești și străine, ștampilate și neștampilate, precum și accesorii pentru păstrarea unei colecții de mărci :** clasoare, albume, pensete, lupe etc.

Cumpărînd plicuri filatelice cu premii, **pe lîngă serii de mărci ștampilate și neștampilate,** puteți cîștiga și premii în obiecte, **ca : televizoare, magnetofoane, ceasuri, aparate foto etc.**

DIN PROGRAMUL DE TELEVIZIUNE

pe săptămîna 27 aprilie – 3 mai

DUMINICĂ : Programul I : 8.30 — Ora exactă. Cum va fi vremea ?, 8.40 — Emisiune pentru copii și școlari ; 10.05 — ORA SATULUI. Din cuprins : ● Să fie terminat cît mai grabnic semănatul ! ● Reportajul emisiunii : Adnotări la „Șoseaua milionarilor" ● Din șapte în șapte zile (știri și reportaje la zi) ; ● Întrebări pentru toate vîrstele : De ce cad stelele ? ● Buletin agro-meteorologic ● Muzică populară românească ; 11.05 — Caleidoscop muzical-coregrafic ; 12.00 — De strajă patriei ; 12.30 — Concert simfonic ; 13.30 — Publicitate ; 13.45 — Închiderea emisiunii de dimineață ; 17.00 — DUMINICA SPORTIVĂ ● Campionatele internaționale de gimnastică ale României — finalele pe aparate ; 19.00 — TELEJURNALUL DE SEARĂ ; 19.30 — „Brîuleț din Dobrogea". Program susținut de ansamblul de cîntece și dansuri „Brîulețul" din Constanța ; 20.00 — Desene animate ; 20.15 — Film cu trei stele : „Încurcăturile de la colegiul Nutbourne". O savuroasă comedie străbătută de un autentic umor englezesc. În distribuție cîțiva dintre interpreții care ne-au delectat în celebrul film „Rîsete în paradis" ; 21.30 — Ambianțe. Emisiune muzical-distractivă de Ștefania Darian ; 22.10 — Telesport ; 22.35 TELEJURNALUL DE NOAPTE ; 22.45 — Închiderea emisiunii. **Programul II :** 20.00 — Telex TV ; 20.05 — Film artistic : „O fată ciudată". O comedie lirică produsă de Studioul DEFA-Berlin ; 21.30 — Desene animate ; 21.45 — „Murmur de primăvară" ; 22.35 — Închiderea emisiunii.

LUNI : 17.00 — Emisiune pentru școlari (Interviziune) ; 17.30 — Telex TV ; 17.35 — TV pentru specialiștii din industrie ; 18.05 — Limba franceză. Lecția 56 ; 18.30 — Lyceum — emisiune pentru elevi ; 19.00 — TELEJURNALUL DE SEARĂ. Publicitate ; 19.30 — Gong — emisiune de actualitate teatrală ; 20.00 — „Steaua fără nume". Emisiune concurs de muzică ușoară ; 21.00 — Roman foileton : „Forsyte Saga" (XXVI) ; 21.50 — Prim plan : Radu Beligan. Emisiune de Alexandru Stark ; 22.10 — Varietăți pe peliculă ; 22.25 Artă plastică. Anuala de grafică (II) ; 22.40 — TELEJURNALUL DE NOAPTE ; 22.50 — Închiderea emisiunii.

MARȚI : 17.30 — Telex TV ; 17.35 — Emisiune pentru elevi ; 18.05 — Limba engleză. Lecția 55 ; 18.30 — Emisiune pentru copii și școlari ; 19.00 — TELEJURNALUL DE SEARĂ. Publicitate ; 19.30 — Actualitatea științifică ; 20.00 — Film artistic : „Zile de vară". Comedie — producție a Studioului cinematografic București ; 21.25 — Tineri interpreți se pregătesc pentru Festivalul de muzică ușoară de la Mamaia — 1969 ; 21.55 — Itinerar european ; 22.10 — Varietăți pe peliculă ; 22.35 — TELEJURNALUL DE NOAPTE ; 22.45 — Închiderea emisiunii.

MIERCURI : 11.00 — Limba franceză. Lecția 56 (reluare) ; 11.30 — Limba engleză. Lecția 55 (reluare) ; 12.00 — TV pentru specialiștii din industrie (reluare) ; 12.30 — Închiderea emisiunii de dimineață ; 17.30 — Telex TV ; 17.35 — TV pentru specialiști. Medicină ; 18.05 — Limba germană. Lecția 53 ; 18.30 — „Sub cam de măr". Emisiune pentru tineret ; 19.00 — TELEJURNALUL DE SEARĂ : Publicitate ; 19.30 — Muzică populară românească ; 19.45 — Monografii contemporane ; 20.05 — Tele-cinematecă : „Cele 4 zile ale orașului Neapole" ; 21.55 — Dialog cu telespectatorii ; 22.10 — Avanpremieră ; 22.25 — Lira ; 22.35 — Armonii de primăvară ; 22.50 — TELEJURNALUL DE NOAPTE ; 23.00 — Închiderea emisiunii.

JOI : Programul I : ÎN JURUL OREI 9 TRANSMISIUNE DE LA MITINGUL ȘI DEMONSTRAȚIA OAMENILOR MUNCII DIN CAPITALĂ ȘI DIN ȚARĂ CU PRILEJUL ZILEI DE 1 MAI ; 17.30 — Telex TV ; 17.40 — „Flori de mai" ; 18.45 — „Mult mi-e dragă primăvara". Program interpretat de orchestra de muzică populară a Radioteleviziunii ; 18.45 — Lira — emisiune de versuri : „Cîntare patriei și partidului" ; 19.00 — TELEJURNALUL DE SEARĂ ; 19.30 — „Rapsodia florilor" — spectacol muzical-coregrafic distractiv ; 21.00 — „La iarbă verde". Emisiune de divertisment ; 21.30 — Film artistic : „Dacii" ; 23.15 — TELEJURNALUL DE NOAPTE ; 23.25 — Închiderea emisiunii. **Programul II :** 20.00 — Telex TV ; 20.05 — Film artistic : „O fată ciudată". O comedie lirică produsă de Studioul DEFA-Berlin ; 21.30 — Desene animate ; 21.45 — „Murmur de primăvară" ; 22.35 — Închiderea emisiunii.

VINERI: 11.00 — Film pentru copii : „Glamador" ; 11.50 — Concert simfonic ; 12.35 — Închiderea emisiunii de dimineață ; 17.30 — Telex TV ; 17.35 — Lumea copiilor : „O familie năzdrăvană". Emisiune muzical-distractivă ; 18.00 — Zoo — din viața animalelor ; 18.30 — „Cîntece și flori" — muzică populară românească ; 19.00 — TELEJURNALUL DE SEARĂ ; 19.30 — Estrada tinereții ; 20.15 — Film artistic : „Iubiri fugare" ; 21.50 — Parada vedetelor ; 22.50 — TELEJURNALUL DE NOAPTE ; 23.00 — Închiderea emisiunii.

SÎMBĂTĂ : Programul I : 17.30 — Telex TV ; 17.35 — Lanterna magică ; 18.00 — Emisiune pentru școlari ; 18.30 — „O seară la club". Emisiune pentru tineret ; 19.00 — TELEJURNALUL DE SEARĂ ; 19.15 — Desene animate ; 19.30 — „Spre trepte de lumină". Program susținut de Ansamblul artistic al Consiliului Central al U.G.S.R. ; 20.00 — Tele-enciclopedia ; 21.00 — Cîntecele Bucureștiului — muzică ușoară (Interviziune) ; 21.20 — Film serial : „Bonanza" ; 22.05 — „Vreți să ne-ntîlnim sîmbătă seara ?" (II). O emisiune de Petre Bărbulescu ; 22.45 — TELEJURNALUL DE NOAPTE ; 23.00 — Închiderea emisiunii. **Programul II :** 20.00 — Telex TV ; 20.05 — Muzică ușoară ; 20.30 — Roman foileton : „Aventurile căpitanului Kloss" (V) ; 21.20 — Recitalul de sîmbătă seara : Pianistul Valentin Gheorghiu și baritonul Ladislau Konya ; 22.10 — Închiderea emisiunii.

FIȘIER DOCUMENTAR

ANIMALE PE CĂILE AERIENE

In veacul nostru și animalele călătoresc mult. Și, pentru a fi în nota dominantă, călătoresc din ce în ce mai des și în număr crescînd, cu avionul. Mai mult decît o ciudățenie — pentru unii poate chiar o surpriză — deplasările aeriene ale patrupedelor au început să reprezinte o problemă de specialitate — zootehnică și economică.

Deși ar putea fi neverosimil, transportul prin aer al animalelor are un istoric al lui — semnalează profesorul A. Brion, într-unul din articolele sale consacrate transportului animalelor. Potrivit mărturiilor vremii, în anul 1783, un cocoș, o rață și o oaie au executat un zbor prin văzduh, înălțîndu-se, sub privirile uimite ale asistenței, din parcul castelului de la Versailles și aterizînd la o depărtare de vreo șase kilometri.

A fost oare acest tertet, predecesorul cățelușei Laika și al maimuței Georgette care au executat zboruri cosmice, sau au deschis drum miilor de animale de toate speciile care brăzdează astăzi cerul continentelor, la bordul cargourilor aeriene ?

Oricum, transportul animalelor pe căi aeriene a intrat în practica curentă care a și produs o anumită experiență, cu atît mai utilă cu cît comerțul cu animale se dezvoltă fără încetare.

Caii sînt cei mai vechi pasageri ai aviației. Încă în anul 1948 un cal european a traversat, pe calea aerului, Atlanticul pentru a participa la o cursă în Statele Unite. A fost, ca să ne exprimăm astfel, o deplasare în scopuri sportive. De atunci, însă, deplasările s-au multiplicat, astfel încît acum se știe că pentru a suporta bine o călătorie cu avionul, un cal trebuie pregătit în mod special. I se confecționează o ladă din aliaje metalice sau din metal și lemn și i se protejează părțile cele mai expuse ale corpului, cu ajutorul unor bandaje cu burete de cauciuc, vată etc. Bine legat în interiorul lăzii, un cal poate desfide orice distanță. Pentru cei care se deplasează în alte scopuri decît cele sportive — armăsarii sau iepele de reproducție, de pildă — se recomandă utilizarea calmantelor în timpul drumului.

Caii se pot enerva și de aceea au nevoie, eventual, de asemenea medicamente. Pentru bovine, astfel de probleme nu se ridică. Ele sînt transportate, de cele mai multe ori, în grupuri și nu au nevoie de lăzi individuale. Măsurile de protecție se limitează la căptușirea carlingii avionului cu carton bituminat sau gudronat și rumeguș care să absoarbă dejecțiile. Efectivul este împărțit în compartimente cu ajutorul unor bariere mobile. Uneori animalele sînt ecornate.

Ovinele, docile și cu totul neagresive, nu creează nici o dificultate atunci cînd sînt transportate cu avionul — afirmă specialiștii. Ele sînt împărțite în grupuri de cîte zece, despărțite între ele prin bariere metalice. În avioanele mai mari, ele pot fi așezate pe două etaje.

Cei mai puțin frecvenți clienți ai aviației sînt porcii, primiți foarte greu în mașinile zburătoare, pare-se, numai din cauza mirosului urît pe care îl răspîndesc...

Există, însă, o categorie de viețuitoare pentru care transportul aerian are o însemnătate foarte mare : puii de o zi. Ei călătoresc în cutii de carton și singurele lor pretenții se referă la temperatură și aerisire, firește, în afară de grija de a-i feri de lovituri. Spațiul care li se rezervă este de aproximativ 7 m.c. pentru 100 de cutii a 100 de pui. S-a constatat că aceștia suportă mai degrabă frigul decît o căldură prea mare, cu alte cuvinte, preferă o temperatură de 5—10° decît una care să depășească 30°. Umiditatea preferată se situează între 60—80 la sută.

Pentru toate animalele transportate cu avionul există și un șir de probleme comune. Ele derivă din zborul la altitudine, adică din presiunea scăzută a aerului, care poate provoca fenomene dureroase la nivelul capului sau al abdomenului. Pe de altă parte, zgomotul și vibrațiile provoacă animalelor neliniște și obsesală care, între altele, le fac și mai sensibile la ceilalți factori negativi. Rămîne de adăugat, în sfîrșit, viteza, care nu constituie o problemă în sine, ci prin consecința ei principală și anume, schimbarea bruscă, într-un răstimp extrem de scurt, de numai cîteva ore, a mediului și, uneori, chiar a anotimpului.

Oricum, pentru că nu există pe lume, în nici un domeniu, numai avantaje, este de presupus că viețuitoarele se vor adapta la... realitățile aeriene cu care sînt confruntate, pe măsură ce transporturile, schimburile, tranzacțiile se vor dezvolta așa cum este firesc într-o lume aflată în progres.

A. COSTA

Îmbarcarea în avion a animalelor de la o exploatare din Australia.

ORIZONTURI

Mecanizarea agriculturii

Agricultura poloneză — semnalează revista săptămînală „Polonia" dispune în prezent de aproximativ 165 000 de tractoare din care peste 70 000 în punctele agricole, aproape 62 000 în întreprinderile agricole de stat, 20 000 în gospodăriile individuale, 8 000 în centrele de stat, pentru mașini și 5 000 în cooperativele agricole de producție.

În Polonia revin în medie 120 hectare de teren agricol la 1 tractor.

În gospodăriile socializate, la 1 tractor revin în medie 35 hectare de teren arabil.

Polonia are aproximativ 9 000 de combine pentru cereale, 5 000 de mașini pentru recoltarea cartofilor și a sfeclei, 100 000 de secerători-legători, din care jumătate cu tracțiune mecanică și 200 000 de secerători.

Sînt organizate puncte agricole în peste 34 000 de sate (în Polonia sînt aproximativ 41 000 de sate). Punctele agricole au organizat stațiuni de mașini din care fiecare lucrează în medie pentru 3—4 sate învecinate.

Zgură de zinc ca îngrășămînt

Deșeurile rezultate din procesele de topire și cele electrolitice, care conțin zinc, pot fi încorporate nemijlocit în sol ca microîngrășăminte.

Experiențele efectuate la Universitatea din statul Pennsylvania au demonstrat că folosirea unor astfel de deșeuri se soldează cu rezultate la fel de bune, ca și folosirea oxidului de zinc.

Cea mai mare flotă aeriană — în slujba agriculturii

Cea mai mare flotă aeriană din lume nu este nici cea militară, nici cea comercială, ci flota aeriană, pusă în slujba agriculturii. Această uriașă escadrilă dispune de 14 000 de avioane și helicoptere ; cu ajutorul ei au fost tratate în 1967 circa 140 de milioane de hectare, ceea ce reprezintă aproximativ de trei ori suprafața Franței. Economia de forță de muncă poate fi ușor apreciată dacă se ține seama că în 30 de minute un elicopter poate să acopere un volum de muncă echivalent cu cel prestat de cinci muncitori echipați cu aparatură, care lucrează timp de 60 de ore.

În 1921, pentru a salva două hectare de cultură de o invazie de omizi s-a încercat pentru prima oară cu ajutorul unui avion răspîndirea a 80 de kilograme de praf de arseniat de plumb. Patruzeci și opt de ore mai tîrziu, omizile au dispărut.

Dar adevărata afirmare și consacrare a cunoscut-o aviația agricolă abia în 1960.

În U.R.S.S., care deține astăzi un loc de frunte se tratează anual aproximativ 77 de milioane de hectare, cu ajutorul a 7 000 de avioane ; urmează Statele Unite ale Americii, cu 32 de milioane de hectare și 5 000 de avioane. Iată, în ordine descrescătoare, țările în care anual sînt tratate peste 1 000 000 de hectare : Australia, Noua Zeelandă, Argentina, R. P. Chineză, Canada, Japonia, R. D. Germană, Peru, Uruguay, Cehoslovacia.

Potrivit experților Centrului Internațional al Aviației Agricole, numai lupta împotriva insectelor și a bolilor criptogamice ale plantelor dusă cu ajutorul aviației permite o creștere a producției mondiale după cum urmează : grîu — 86 de milioane de tone ; orz — 129 ; porumb — 121 ; cartofi — 129 ; sfeclă de zahăr — 566 ; legume — 76.

Produsele agrochimice Geigy ajută la creșterea producției în agricultură

In mod sigur Dumneavoastră cunoașteți renumitele ierbicide și insecticide produse de Geigy, produse speciale de primă calitate pentru combaterea buruienilor și dăunătorilor în agricultură.

Ca firmă chimică internațională cu sediul principal în Elveția, Geigy va fi reprezentată, bineînțeles, la Expoziția Industrială Elvețiană de la București (între 21–30 aprilie 1969).

Dumneavoastră ne găsiți la Expoziția Industrială Elvețiană în Pavilionul A, Standul H 1

Vizita Dumneavoastră ne va face plăcere!

Profitați de ocazie pentru a vă informa personal asupra diverselor posibilități moderne de combatere a buruienilor și dăunătorilor.

Aveți, probabil, vreo problemă de lămurit? Specialiști bine instruiți vă stau la dispoziție și vă sfătuiesc cu plăcere.

Geigy

Creator de produse chimice pentru agricultură modernă

PUBLICOM

AGRICULTURA SOCIALISTĂ — publicație săptămînală

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA : București, Piața Scînteii, nr. 1 Telefon : 17 60 10 — 17 60 20

COLEGIUL DE REDACȚIE

Prof. Gh. Băia, Valeriu Buduru (secretar general de redacție), ing. Vasile Ciausu (redactor șef), prof. David Davidescu, membru corespondent al Academiei, ing. Triță Făniță, ing. Eugen Grigorescu, ing. Constantin Iftodi, Stelian Ionescu, ing. Nicolae Mantz, ing. Gh. Moldovan, ing. Tiberiu Mureșan, ing. Gh. Stanciu, ing. Stelian Voinea (redactor șef adjunct), prof. Sergiu Vrejba.

Abonamentele se fac la toate oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii de presă din întreprinderi și instituții. Comenzile pentru publicitate se primesc la Agenția de publicitate „Editura Scînteia", București, oficiul poștal nr. 45, str. 13 Decembrie, nr. 26, telefon 14 15 [illegible]

TIPARUL : Combinatul poligrafic „Casa Scînteii"

40.000